

8-12

EKİM | OCTOBER

BOZCAADA
ULUSLARARASI
EKOLOJİK
BELGESEL
FESTİVALI

BIFED

bozcaada
international
festival of
ecological
documentary

bozcaada
uluslararası
ekolojik
belgesel
festivali

2025

İÇERİK | CONTENT

Giriş Introduction	4
Jüri Jury	14
Uluslararası Yarışma International Competition	32
Naci Güçhan Öğrenci Yarışması Naci Güçhan Student Category	48
Panorama Panorama	58
Özel Gösterimler Special Screenings	80
Etkinlikler Events	88
Ödül Tasarımı Festival Ürünleri Award Design Festival Designs	98
Sponsorlar Sponsors	106
Festival Ekibi Festival Team	116
Festival Takvimi Festival Calendar	124
Dizin Index	128

Introduction

Hello!

Amid the winds, the sea, and the vineyards of this small island, we will once again share stories that unite us, through films from all corners of the world.

The year we have left behind was marked by fires, floods, droughts, and wars. The forests of Çanakkale burned for days, and we all carried the pain of those flames within us. These sorrows reminded us once more of how fragile life truly is.

Yet they also taught us this: within humanity lies a power to heal, to create, and to make things flourish anew.

This festival is an expression of that very need. Films from all around the world show us not only disasters, but also compassion, solidarity, and paths to recovery. The struggles of indigenous communities, efforts to protect water and soil, and hopeful voices from different corners of the world come together here, inspiring us.

BIFED suits Bozcaada perfectly. Because this island is a symbol of the commitment to protect nature and humanity together. Every film watched here is, in fact, a doorway opening to the future. Every image we see together strengthens our power to build a better life.

As it has for the past twelve years, I hope this gathering once again brings us the courage, hope, and healing we need.

Merhaba!

Bu küçük adanın rüzgârı, denizi ve bağları arasında, dünyanın dört bir yanından gelen filmlerle bir kez daha ortak hikâyeleri paylaşacağız.

Geride bıraktığımız yıl, yangınlar, seller, kuraklıklar ve savaşlarla dolu oldu. Çanakkale’nin ormanları günlerce yandı; hepimiz o alevlerin acısını içimizde hissettik. Bu acılar bize, hayatın ne kadar kırılgan olduğunu bir kez daha hatırlattı. Ama aynı zamanda şunu da öğretti: İnsanın içinde iyileşmeye, üretmeye ve yeniden yeşertmeye dönük bir güç var.

Bu festival, işte bu ihtiyacın ifadesi. Dünyanın dört bir yanından gelen filmler bize sadece felaketleri değil, aynı zamanda şefkati, dayanışmayı ve iyileşme yollarını da gösteriyor. Yerli halkların mücadeleleri, suyun ve toprağın korunması için verilen çabalar, dünyanın farklı köşelerinden yükselen umutlu sesler burada buluşuyor, ilham veriyor.

BIFED, Bozcaada’ya çok yakışıyor. Çünkü bu ada, doğayı ve insanı birlikte koruma kararlılığının bir simgesi. Burada izlenen her film, aslında geleceğe açılan bir kapı. Hep birlikte gördüğümüz her görüntü, daha iyi bir yaşamı inşa etme gücümüzü artırıyor.

Bu buluşmanın, on iki yıldır olduğu gibi bu yıl da cesaret ve umut vermesini, hepimizi iyileştirmesini diliyorum.

Oyun

“Pittsburglu genç bir adam olan Joe benden bir şey istedi:

‘Lütfen bana her şeyin iyi olacağını söyleyin.’

‘Dünyaya hoş geldin genç adam’ dedim. ‘Yazları sıcak, kışları soğuktur. Yuvarlak, ıslak ve kalabalıktır. Ve Joe taş çatlasa burada yüz yıl kadar bir zaman kaldı. Bildiğim tek bir kural var: Kahretsin Joe, nazik olmak zorundayız.’”
Ülkesi Olmayan Adam / Kurt Vonnegut Jr. (Çev. İlker Gülfidan, Galata Yayınları)

Nezaket kavramını ben de büyük yazar Kurt Vonnegut kadar önemsiyorum. Nezaket yok oluyor. Tıpkı aşk gibi. İnanın bazen nezaket aşktan bile önemlidir.

Hayatın niteliğini ve niceliğini belirlemekte nezaket kadar önemli bir kavram var: Oyun. Altında da iki alt başlık: Turizm ve eğitim. Her üç kavram da dünyanın yakın ve uzak geleceklerini belirlemek anlamında önemlidir ve gene her üçü için de şunu söylemek olasıdır: Kavramın içine aldığı insan sayısını ne kadar arttırırsanız kalite ve aktivitenin biçimi değişir. Futbolu düşününüz. Aktif kitlenin sayısı bellidir: yirmi iki oyuncu. Çok geniş bir kitleyi, gittikçe daha büyüklerini inşa ettiğiniz stadyumlara doldurur, kalanları da ekranlarının başına toplar, “mış gibi yapma” oyununa razı edersiniz. Onların tribünlerde oynadığı oyunla sahadakilerin oynadığı oyun aynı değildir artık. Seyirciler, daha gevşek dokulu, daha kalabalık ve oynadıkları oyun daha kalitesizdir. Sahada her şey oyunun kurallarına uygundur, dolayısıyla alınan zevk de daha yüksektir. (En azından öyle olmalıdır, şike gibi konulara girmiyoruz bu bölümde.)

Yaşamın oyundan uzaklaşması insanın karşı karşıya kalabileceği en ciddi sorunlardan biri diye düşünüyorum. Bu hem bireysel olarak tahrip edici bir durumdur hem de toplumsal yapıyı ve kabulleri yıpratır, bozar. İsveç ya da Norveç’te, Afganistan ya da Türkiye’de gerçekleşen bilinçli ölümlerin çokluğunu, tek bir şeyin azlığına bağlayabiliriz: Oyun. Ya da mutluluk. Dilbilimsel olarak “oyun”, tınısında barındırdığı gevşekliğin tam aksine çok ciddi bir meseledir. Üstelik kolay bozulabilen, hassas bir yapıya sahiptir. Herhangi bir gerçek oyun oynarken sık yaşanan bir sorun nitelikli oyuncu bulmaksa, bir diğeri de oyuncu fazlasıdır. Kitleselleşen, dolayısıyla nicelik ve nitelik olarak farklılaşan, kalitesizleşen oyunlar için ikinci tehlike daha önemlidir. Turizmde bu böyledir, eğitimde böyledir, oyunun kendisinde böyledir. Tüm alanlardaki bu kalite düşüşünü engellemede önemli olan bilgi şudur: Oyunu düzeltmek adına da olsa oyunun kurallarıyla oynamamak, illa oynanacaksa çok dikkatli olmak ve o kurallarla ilgili kadim bilgiyi dinlemek gerekir.

Oyunu bozan bir başka unsur da gürültüdür. Gürültünün genel tarifleri sizi yanıltmasın. Aslında insanın son derece nitelikli seslere aynı anda maruz kalması hâli de gürültüdür. Geceleri Türkiye’nin deniz gören her yerinde olan budur. Buradaki temel kelime “aşırı” olsa gerek. Ses ile ilgili bu tespitlerin tümü görüntü için de geçerlidir. Sokaklara, kent girişlerine, televizyona, gazete ve dergilere bakınız. İçinde boğulduğumuz şu korkunç renk ve şekil karmaşasına bakınız. Narsist selfie’lerle şimdiki zamanı yok ettik; yalnızca üçüncü kişilere bir şeyler ispatlamak için yaşıyor ve resim, video çekip duruyoruz. Artık görüntünün hiçbir haysiyeti kalmadı. Bunu derken abartıyorum. Çünkü sizler, sizin emekleriniz, belgeselleriniz, topladığınız, bin bir emekle topladığınız, ayıkladığınız, azalttığınız görüntü ve sesler var. Varsınız ve buradasınız.

Ortaya koyduğunuz büyük cesaret, aldığınız riskler, bütün bu çabalarınız hiçbir şeye yaramayacak. Dünya içine düştüğü bu korkunç kalitesizlikte boğulacak. Ama bu, çabalarınızı ve sizi daha zarif, daha asil ve daha anlamlı kılıyor ve oynadığınız oyunu daha bir oyun yapıyor diye düşünüyorum.

Hoş geldiniz!

Play

“Joe, a young man from Pittsburg, came up to me with one request:

‘Please tell me it will all be okay.’

‘Welcome to Earth, young man,” I said. “It’s hot in the summer and cold in the winter. It’s round and wet and crowded. At the outside, Joe, you’ve got about a hundred years here. There’s only one rule that I know of: Goddamn it, Joe, you’ve got to be kind!’”

A Man Without a Country / Kurt Vonnegut Jr.

I care about the idea of kindness as much as the great writer Kurt Vonnegut did. Kindness is disappearing. So is love. Believe me, sometimes kindness matters even more than love.

There is another notion as crucial as kindness in determining the quality and duration of life: Play. And beneath it, two subheadings: tourism and education. All three are crucial for shaping the near and distant futures of the world, and one can say this about each: The more people you draw into the concept, the more its quality and the very form of the activity change. Think of football. The number of active players is fixed: twenty-two. You pack an ever-growing crowd into ever-bigger stadiums, gather the rest in front of their screens, and you persuade them to play a game of make-believe. The game those in the stands are “playing” is no longer the same as the game on the pitch. The spectators are more loosely connected, greater in number, and their play is of poorer quality. On the field, everything conforms to the rules of the game; therefore, the pleasure taken is higher. (At least it ought to be, we are not entering into matters like match-fixing here.)

I think life’s drifting away from play is among the most serious problems a person can face. It wounds the individual, and it erodes and deforms the social structure and its established norms. The multitude of intentional deaths in Sweden or Norway, in Afghanistan or Turkey, may be traced back to the lack of a single thing: play. Or happiness. Linguistically, “play,” contrary to the looseness its sound seems to carry, is a very serious matter. It is also fragile, easily damaged. If finding skilled players is a frequent problem when you try to play any true game, the other is an excess of players. The second danger is greater for games that become mass phenomena and thus shift in quantity and quality, deteriorating in the process. This is true in tourism, in education, and in play itself. The fundamental knowledge for preventing this overall decline in quality is this: for the sake of

improvement, do not tamper with its rules; if you must, do so with great care, and heed the ancient wisdom embedded in them.

Another element that breaks the game is noise. Do not be misled by its usual definitions. Being exposed simultaneously to highly refined sounds is also noise. This is what happens at night in every place in Turkey that looks out over the sea. The crucial word here, I suppose, is “excess.” Everything I say about sound applies to images as well. Look at our streets, the city gates, television, newspapers, and magazines.

Look at this dreadful riot of colors and shapes we are drowning in. With narcissistic selfies, we have destroyed the present; we live only to prove something to others, constantly filming and photographing. Images have lost all dignity. I exaggerate as I say this. Because there is you; your labor, your documentaries, the images and sounds you have gathered through countless efforts, sorted, reduced. You exist, and you are here.

The great courage you show, the risks you take, and all your efforts will not change anything. The world will drown in this terrifying lack of quality into which it has fallen. And yet I think this makes your labors, and you, more graceful, more noble, more meaningful and it makes the game you are playing even all the more a game.

Welcome!

Welcome to BIFED 2025,

Sitting down to write a welcome note, I always hope to have a more positive outlook for the future. However, since the last edition of BIFED, extreme weather conditions, excruciating droughts, water pollution and scarcity, farmers giving up farming, raging wildfires are some of the topics we faced. While the climate crisis was forecasted to have the fastest and worst effects on the Mediterranean region, we had to see it come true. A food crisis is very soon to be expected.

The other scary problem is war and the war industry together with the decline of the international solidarity bond between the governments. Alas we have seen those topics already in some of last year's films (Soundtrack of a Coup D'Etat or Blix not Bombs).

A bunch of nerds ruling the world – sounds like a science fiction film title. But somehow this seems to be what is happening right now. “Shadow banning” of critical voices, voices of victims, voices of resistance movements is a normal part of our new media landscape. Thus, disinformation is a resulting normality. The use of AI for every little thing is skyrocketing electricity consumption and carbon dioxide emissions. The population in the neighborhoods of AI-Datacenters are facing water-cuts, emission caused health issues and toxicity in their living environment. As you probably already guessed, this happens in poor and ethnic neighborhoods.

We all need healing and embracing solidarity: Welcome to BIFED 2025! We hope you enjoy the selection, the events and the company of each other. We will enjoy spending the time with you, sharing our concerns with you and building a synergy with you!

The loving support of the people of Bozcaada plays a major role in our ability to continue organizing this festival. Perhaps this is what sets this festival apart from all others. This is a festival we create together.

Petra Holzer
BIFED Director

Introduction

BIFED 2025'e hoş geldiniz,

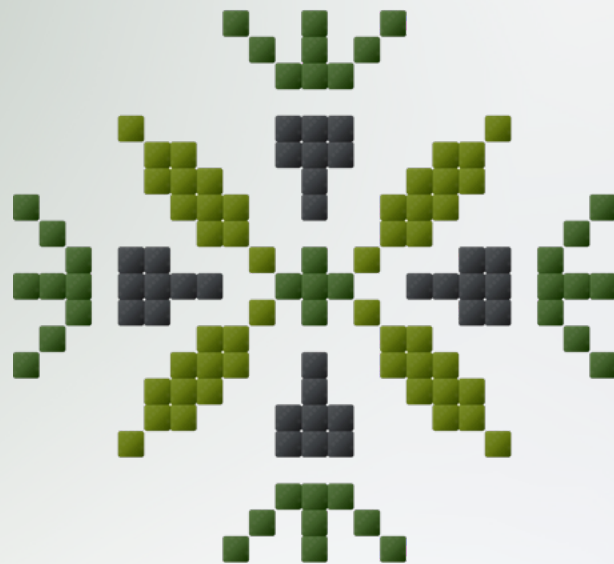
Her seferinde, bu selamlama yazısını kaleme alırken geleceğe dair daha olumlu bir bakış açısına sahip olmayı ümit ediyorum. Ancak geçen yılki BIFED'den bu yana aşırı hava koşulları, yakıcı kuraklıklar, su kirliliği ve kıtlığı, çiftçilerin tarımı bırakması, yıkıcı orman yangınları gibi pek çok konuyla yüzleşmek zorunda kaldık. İklim krizinin en hızlı ve en kötü etkilerinin Akdeniz havzasında görülmesi öngörülüyordu; maalesef bunun gerçekleştiğine de tanık olduk. Çok yakın bir gelecekte bir gıda krizinin kapımızda olması bekleniyor.

Bir diğer kaygı verici sorun ise savaş, savaş endüstrisi ve hükümetler arası uluslararası dayanışma bağlarının zayıflaması. Ne yazık ki bu temaları geçen yılki filmlerimizde de görmüştük. (Bir Darbenin Müziği veya Bomba Değil Blix gibi).

Dünyayı yöneten teknoloji delisi bir grup: Kulağa bilim kurgu filmi başlığı gibi gelse de bugün yaşadıklarımız tam da böyle bir tabloyu andırıyor. Eleştirel seslerin, mağdurların ve direniş hareketlerinin “gölge engelleme” yoluyla susturulması, yeni medya düzenimizin sıradan bir parçası hâline geldi. Bunun sonucu ise kaçınılmaz olarak dezenformasyon. Küçük işler için bile AI kullanımı hızla artarken, elektrik tüketimi ve karbon emisyonları da aynı hızla yükseliyor. Yapay zekâ veri merkezlerinin yakınındaki mahallelerde yaşayan insanlar su kesintileri, emisyon kaynaklı sağlık sorunları ve toksik bir çevre ile karşı karşıya kalıyor. Tahmin edebileceğiniz gibi, bu durum yoksul ve etnik azınlıkların yaşadığı mahallelerde oluyor.

Hepimizin iyileşmeye ve dayanışmayı büyötmeye ihtiyacı var. BIFED 2025'e hoş geldiniz! Seçkimizin, etkinliklerimizin ve birbirinize eşlik etmenin tadını çıkaracağınızı umuyoruz. Biz de sizlerle vakit geçirmekten, endişelerimizi paylaşmaktan ve bir arada yeniden bir sinerji kurmaktan mutluluk duyacağız.

Bu festivali yapmayı sürdürebilmemizde Bozcaada halkının sevgi dolu desteği büyük bir yer kaplıyor. Bu festival belki bu yönüyle de diğer tüm festivallerden ayrılıyor. Bu, beraber var ettiğimiz bir festival.

JÜRI
JURY

Antonio Bellia

Psikoloji eğitimi aldı. 1996 yılında yönetmen olarak çalışmaya başladı. Yönetmenlik ve belgesel yazarlığı alanlarında çok sayıda İtalyan ve uluslararası yayıncıyla iş birliği yaptı. Çalışmaları, Rai, Sky, Arté, ZDF, Netflix ve Disney+ tarafından satın alındı. 2005 yılında Demetra Produzioni yapım şirketini kurdu. 2009'dan bu yana Sicilya'da, San Vito Lo Capo'da düzenlenen SiciliAmbiente Film Festivali'nin sanat yönetmenliğini yürütüyor. Yönetmen olarak son dönemde Oltre Le Ombre adlı altı bölümlük bir belgesel dizisi hazırladı. Nel Nome del Silenzio, La Corsa dell'Ora, Il Santo Nero, Silvio Uno di Noi, No Man's Land, A Tutto Tonno, Terre in Moto, Cronache di Mafia, La Favola Perduta, A Pirrera, Crimini di Pace, Ore d'Aria, Nel cuore delle alghe e dei coralli ve Peppino Impastato – Storia di un Siciliano Libero; belgesel yazarı ve yönetmeni olarak imza attığı diğer yapımlar. Linea 101 (Filippo Luna ile), Andare (Luigi Lo Cascio ve Salvatore Cantalupo ile), Senza Tempo (Salvatore Cantalupo ve Gaspare Cucinella ile) ise yönettiği kısa kurmaca filmlerden. Ayrıca, yazar olarak Prospettiva Ballarò (Yön. Salvo Cuccia) ve Tutte le Scuole del Regno (Yön. Marco Bechis) yapımlarına katkıda bulundu.

Çevre sorunlarına, toplumsal adalet meselelerine ve kültürel hafızaya odaklanan belgeselleriyle tanınan Bellia, 2018'de, La Corsa dell'Ora belgeseliyle, İtalyan Sinemasının prestijli ödüllerinden "Nastro d'Argento" ödülünü kazandı. Bir diğer belgeseli Nel Nome del Silenzio ise bu yıl "Nastri d'Argento"nun Cinema of Reality kategorisinde finale kalan beş yapımdan biri oldu.

Graduated in Psychology, he began working as a director in 1996. He worked for years in the film industry as an assistant director. As a director and documentary author, he has collaborated with numerous Italian and international broadcasters, and his works have been acquired by Rai, Sky, Arté, ZDF, Netflix, and Disney+.

In 2005, he founded the production company Demetra Produzioni, and since 2009, he has been the artistic director of the SiciliAmbiente Film Festival.

Recently, as a director, he created a six-episode docu-series titled Oltre Le Ombre. As both author and director of documentaries, he has created:

Nel Nome del Silenzio, La Corsa dell'Ora, Il Santo Nero, Silvio Uno di Noi, No Man's Land, A Tutto Tonno, Terre in Moto, Cronache di Mafia, La Favola Perduta, A Pirrera, Crimini di Pace, Ore d'Aria, Nel cuore delle alghe e dei coralli ve Peppino Impastato – Storia di un Siciliano Libero.

He also directed short fiction films such as Linea 101 with Filippo Luna; Andare with Luigi Lo Cascio and Salvatore Cantalupo; Senza Tempo with Salvatore Cantalupo and Gaspare Cucinella.

As a writer, he contributed to: Prospettiva Ballarò by Salvo Cuccia and Tutte le Scuole del Regno by Marco Bechis.

In 2018, with the docufilm La Corsa dell'Ora, he won the "Nastro d'Argento" award for Best Docufiction. In 2025, with the documentary Nel Nome del Silenzio, he was awarded in the final five of the "Nastri d'Argento" in the Cinema of Reality category.

Melisa Önel

16

Lisans eğitimini Tufts Üniversitesi Uluslararası İlişkiler bölümünde, yüksek lisansını ise İstanbul Bilgi Üniversitesi'nde, Sinema alanında tamamladı. Çok yönlü sanatçı; fotoğraf, tiyatro ve sanat projelerinden, film ve dizi yazarlığına/yönetmenliğine kadar pek çok alanda işler üretiyor.

2007'de ilk kısa filmi Omega Tilki'yi çekti. 2009'da yönettiği Ben ve Nuri Bala adlı belgeseli Antalya Altın Portakal Film Festivali'nde "En İyi İlk Belgesel" ödülünü kazandı. 2014'te Berlin Film Festivali Forum bölümünde prömiyerini yapan Kumun Tadı, ilk uzun metrajlı filmiydi ve aidiyet, göç, sınır ve insan ilişkilerindeki kırılma temalarını işledi. 2016'da Kıyıdağlar filmi Omnibus Projesi'nde yer aldı. 2022'de çektiği ikinci uzun metraj filmi Aniden, Tokyo Uluslararası Film Festivali'nde dünya prömiyerini, Rotterdam Film Festivali'nde de Avrupa prömiyerini gerçekleştirdi. Ayrıca, Ankara Film Festivali'nde "En İyi Kadın Oyuncu" ve "En İyi Yardımcı Erkek Oyuncu" ödüllerini kazandı.

Melisa Önel'in sineması, karakterlerin kimlik ve aidiyet arayışlarını, coğrafî ve duygusal sınırları, mekânla kurdukları ilişkiyi merkeze alan bir yaklaşım sergiliyor. Fotoğraf geçmişi, filmlerine görsel bir yoğunluk ve estetik derinlik kazandırıyor. Sinema dışında video sanatı, enstalasyon ve kolektif projelerde de aktif olarak üretim yapmaya devam ediyor. Halen yeni filmi Pivot üzerine çalışıyor.

She completed her undergraduate degree in International Relations at Tufts University and her master's degree in Cinema at Istanbul Bilgi University. As a versatile artist, she works in many fields, from photography, theater, and art projects to film and television writing/directing.

In 2007, she directed her first short film, Omega Fox. In 2009, her documentary Me and Nuri Bala won the "Best First Documentary" award at the Antalya Golden Orange Film Festival. Seaburners, which premiered at the Berlin Film Festival Forum section in 2014, was her first feature film and explored themes of belonging, migration, borders, and the fragility of human relationships. In 2016, her film Coastliners was part of the Omnibus Project. Her second feature film, Suddenly, shot in 2022, had its world premiere at the Tokyo International Film Festival and its European premiere at the Rotterdam Film Festival. It also won the "Best Actress" and "Best Supporting Actor" awards at the Ankara Film Festival.

Melisa Önel's cinema takes an approach that centers on characters' quests for identity and belonging, geographical and emotional boundaries, and their relationship with space. Her background in photography brings visual intensity and aesthetic depth to her films. Outside of the cinema, she continues to actively produce work in video art, installations, and collective projects. She is currently working on her new film, Pivot.

Reine Chahine

Berlin’de yaşayan Lübnanlı bir yönetmen ve fotoğrafçı. Çalışmaları, merak duygusu ve hayatın akışına gösterdiği derin dikkatle şekillenen, insan merkezli bir hikâye anlatımına dayanıyor. Kişisel anlatılara, kırılğan toplumsal dinamiklere ve yaşamlarımızı şekillendiren görünmez akışlara odaklanmka. Görsel bir dil olarak fotoğraf ve film aracılığıyla, insan deneyiminin farklı yönlerini, Arap bir kadın olarak kendi perspektifinden yansıtıyor. Sanatsal üretimlerinin yanı sıra, belgesel sinema üzerine dersler vererek hikâye anlatımına dair yaklaşımını genç kuşaklarla paylaşıyor. Son projesi 3 Couleurs, sürgün ve kimlik temalarını işleyen kolektif, görsel-şiiirsel bir deneme. Ayrıca 2025’te gerçekleşecek Gazze Bienali - İstanbul Pavyonu’nun eş-küratörlüğünü yürütmekte. Tüm projelerinde, ham gerçekleri görünür kılmayı ve bunları, hikâyelerimizi anlatmanın sayısız yoluna tanıklık eden imgelerle örmeyi amaçlıyor.

She is a Lebanese documentary filmmaker and photographer based in Berlin. Her work is rooted in human-centered storytelling, guided by curiosity and a deep attention to how life unfolds.

She turns her lens toward personal narratives, fragile social dynamics, and the invisible currents that shape our lives. Working through images as a medium, she reflects on diverse aspects of human experience, drawing from her perspective as an Arab woman. Alongside her artistic practice, she teaches documentary filmmaking, sharing her approach to storytelling with emerging voices. In her latest endeavor, she is developing 3 Couleurs, a collective visual poetic essay exploring exile and identity, while also co-curating the Gaza Biennale - Istanbul Pavilion 2025. Across her projects,

Chahine seeks to uncover raw truths and weave them into images that speak of the many ways we tell our stories.

Murat Çetinkaya

Kısa film yönetmeni ve akademisyen. Lisans eğitimini, İstanbul Bilgi Üniversitesi Sinema ve Televizyon bölümünde; yüksek lisans eğitimini, The London Film School'da, Senaryo Yazımı alanında yaptıktan sonra sırasıyla Yeditepe Üniversitesi Medya Çalışmaları Doktora programını ve Maltepe Üniversitesi Sinema Sanatta Yeterlik programını tamamlayıp doktora derecesini aldı. Lisans eğitimini takiben yaptığı kısa filmler, seksenden fazla ulusal ve uluslararası festivalde gösterildi. Üst Kattaki (2010), Asker (2011), Sonsuz (2018), Bir Aile (2024) bu filmler arasında. Üçüncü kısa filmi Sonsuz, Kasım 2018'de Trieste Science+Fiction Festivali'nde dünya prömiyeri yaptıktan sonra, BAFTA Ödülleri listesindeki Aesthetica Kısa Film Festivali'nin de aralarında bulunduğu kırk beşten fazla festivale seçildi, onlarca ödül aldı.

Yaratıcı pratiğinin yanı sıra, senaryo geliştirme ve kısa-uzun metraj proje geliştirme atölyelerinde mentorluk yapıyor, yeni film öyküleri üzerinde çalışmayı sürdürüyor. Ayrıca, bir sinema akademisyeni olarak 2019'dan beri üniversitelerin sinema bölümlerinde ders veriyor.

Short film director and academic. After completing his undergraduate degree in Cinema and Television at Istanbul Bilgi University and his master's degree in Screenwriting at The London Film School, he completed his PhD in Media Studies at Yeditepe University and his Master of Fine Arts in Cinema at Maltepe University. The short films he made subsequent to his undergraduate studies were screened at over eighty national and international festivals. The One Upstairs (2010), Soldier (2011), Ad Infinitum (2018), and A Family (2024) are films directed by Çetinkaya. His third short film, Ad Infinitum, had its world premiere at the Trieste Science+Fiction Festival in November 2018 and was subsequently selected for over forty-five festivals, including the Aesthetica Short Film Festival, which is on the BAFTA Awards list, and won dozens of awards. In addition to his creative practice, he mentors in screenplay production and short-feature film project development workshops, continuing to work on new film stories. He has also been teaching at university film departments as a film academic since 2019.

Sofia Verza

Trento Üniversitesi Hukuk Fakültesinden lisans-yüksek lisans derecelerine ve Perugia Üniversitesinden İletişim Sosyolojisi alanında doktora derecesine sahip Sofia Verza, Floransa'daki Avrupa Üniversitesi Enstitüsü (EUI) bünyesinde yer alan Medya Çoğulculuğu ve Medya Özgürlüğü Merkezinde (CMPF) araştırmacıdır. Akademik yolculuğu sırasında, Amsterdam Üniversitesi, Columbia Üniversitesi ve İstanbul Bilgi Üniversitesinde misafir araştırmacı olarak bulundu. Araştırmaları, özellikle İtalya ve Türkiye bağlamında, medya ile politika yapımı arasındaki çift yönlü ilişki, ulusal güvenlik ve ifade özgürlüğü konularına odaklanır.

2023-2024 yıllarında Demokrasi için Yerel Medya (LM4D) projesinin, 2021-2022 yıllarında ise Çevrimiçi Medya Çoğulculuğu ve Çeşitliliği Çalışması'nın proje koordinatörlüğünü üstlendi. Balkanlar ve Kafkasya Gözlemevi Transeuropa (OBCT), Medya Özgürlüğü Hızlı Müdahale Konsorsiyumu (MFRR), Avrupa Basın ve Medya Özgürlüğü Merkezi (ECPMF) ve Columbia Üniversitesinin Küresel İfade Özgürlüğü projesiyle iş birliği yaptı. İtalya'da doğup büyüyen Sofia'nın en sevdiği yemek, ayran eşliğinde çiğ köfte.

She holds a bachelor's and master's degree from the Faculty of Law at the University of Trento and a PhD in Communication Sociology from the University of Perugia. She is a researcher at the Centre for Media Pluralism and Media Freedom (CMPF) at the European University Institute (EUI) in Florence. During her academic journey, she has been a visiting researcher at the University of Amsterdam, Columbia University, and Istanbul Bilgi University. Her research focuses on the two-way relationship between media and policymaking, national security, and freedom of expression, particularly in the contexts of Italy and Turkey.

She worked as a project coordinator for the Local Media for Democracy (LM4D) project in 2023-2024 and for the Study on Media Plurality and Diversity Online in 2021-2022.

She has collaborated with the Osservatorio Balcani e Caucaso Transeuropa (OBCT), the Media Freedom Rapid Response (MFRR) consortium, the European Centre for Press and Media Freedom (ECPMF), and Columbia University's Global Freedom of Expression project.

Sofia, who was born and raised in Italy, has a favorite dish: çiğ köfte served with ayran.

Polytimi Zei

Psikolog ve psikanalitik psikoterapist. 1988 yılında Freie Universität Berlin’de psikoloji eğitimini tamamladı ve on yıl boyunca orada çalıştı. Ardından Atina’ya taşındı. 1990-2016 yılları arasında Atina Çocuk Hastanesinde ve 2006-2020 yılları arasında kendi merkezinde psikolog olarak çalıştı. 2007-2019 yılları arasında Helen Psikanaliz Derneğinde psikanalitik psikoterapi eğitimi aldı. 2021 yılında İstanbul’u görmek, Türkiye’yi gezmek amacıyla İstanbul’a taşındı. 1922-23 nüfus mübadelesinden önce bu coğrafyada Rumların yaşadığı yerleri ziyaret ediyor, mübadele öncesi yaşamlarını öğrenmeye çalışıyor. Klinik çalışmalarının yanı sıra, sinemayla da aktif olarak ilgileniyor. Özellikle Atina Psikanaliz Derneğinin 2015-2021 yılları arasında düzenlediği “Freud ile Sinema” programı kapsamında, film, psikanaliz ve toplum kavramlarının kesiştiği noktalara dair gösterimler ve tartışmalar düzenledi. Almanya’daki Yeşil Hareket’ten etkilenerek, sürdürülebilir yaşamı, ekolojik girişimleri ve uygulamaları destekliyor.

Psychologist and psychoanalytic psychotherapist. She completed her psychology education at Freie Universität Berlin in 1988 and worked there for ten years. She then moved to Athens. She worked as a psychologist at the Athens Children’s Hospital from 1990 to 2016 and at her own center from 2006 to 2020. Between 2007 and 2019, she received psychoanalytic psychotherapy training at the Hellenic Psychoanalytic Association. In 2021, she moved to Istanbul to see the city and travel around Turkey. She is visiting places where Rums used to live, trying to learn more about their lives before the population exchange took place in 1922-23.

In addition to her clinical work, she is actively involved in cinema. In particular, as part of the “Freud and Cinema” program organized by the Athens Psychoanalytic Association between 2015 and 2021, she organized screenings and discussions on the intersections of film, psychoanalysis, and society. Inspired by the Green Movement in Germany, she supports sustainable living, ecological initiatives, and practices.

Enis Çakar

Anadolu'nun farklı bölgelerinde on yılı aşkın süredir sesler üzerine çalışan bir field recordist ve ses sanatçısı. Aslı Yalçın ile birlikte, Kazdağlarının vadilerinden aldığı ilhamla bağımsız bir ses kütüphanesi olan Vadi Sound Library'i kurdu ve uluslararası projelerde kullanılan binlerce saha kaydı ve ses efektleri kaydetti. Çeşitli film, belgesel, animasyon, podcast ve sanat projelerinde ses tasarımcısı ve saha kayıtçısı olarak yer aldı. Çalışmaları; Anadolu, Mezopotamya ve Orta Doğu'da doğanın sesleri ile sessizliklerini keşfetmeye ve zanaatkârların seslerini belgelemeye odaklanmakta.

Field recordist and sound artist who has been exploring the sonic landscapes of Anatolia for more than a decade. Together with Aslı Yalçın, he founded Vadi Sound Library, an independent archive inspired by the valleys of Mount Ida, where thousands of field recordings and sound effects have been created and later featured in international projects.

He has worked as a sound designer and recordist across film, documentary, animation, podcast, and art productions.

His practice focuses on listening to and revealing the sounds and silences of nature in Anatolia, Mesopotamia, and the Middle East, while documenting the voices of local artisans.

Bruno Schneider

Müzik Danışmanı ve
Müzik & Ses Tasarımı Ödülünün Manevi
Babası

Music Advisor and Godfather of the Music
and Sound Design

Dokuz yaşında La Chaux-de-Fonds Konservatuarında korno çalmaya başladı. Eğitimi esnasında kendisine Robert Faller ve Michael Hoeltzel rehberlik etti. Zürih, Münih ve Cenevre'deki orkestralarda on beş yıl çaldıktan sonra, yoğun ve uluslararası çaptaki pedagoji çalışmalarının ve solistlik kariyerinin yanı sıra, kendisini Cenevre ve Freiburg Müzik Üniversitelerinde eğitim vermeye adanmış. Solist ve oda müziği sanatçısı olarak gerçekleştirdiği sayısız kayıt ve DVD, onlarca yıllık çalışmalarının kanıtı.

BIFED'i düzenlemeye başladığımız ilk günden itibaren "belgesel müziği ve ses tasarımı" alanına büyük önem verdik ve bir ödülle onurlandırmak istedik, ancak hayata geçiremedik. Geçen yıl, sevgili Bruno Schneider'in hem ilham vermesi hem de pratik olarak harekete geçmesi sonucunda, gelen filmleri bu kategoride de değerlendirmeye başladık. Bu alandaki jüri her yıl değişse de Bruno Schneider danışmanımız olarak her zaman devam edecek. Kendisine en içten teşekkürlerimizi sunarız.

He started at the age of nine to play the horn in the Conservatoire of La Chaux-de-Fonds. Robert Faller and, later, Michael Hoeltzel have been his mentors. After 15 years of playing in orchestras in Zurich, Munich, and Geneva, he devoted himself to teaching at the Universities of Music in Geneva and Freiburg, besides an intense international career as a pedagogue and soloist. Numerous recordings and DVDs have been witnesses of his work as a soloist and chamber music performer for decades. From the very first day we began organizing BIFED, we placed great importance on, and wished to honor with an award, the field of "documentary music and sound design," yet we had not managed to bring it to life. Last year, thanks to dear Bruno Schneider's inspiration and his practical initiative, we began to evaluate the submitted films in this category as well. Although the jury in this field will change every year, Bruno Schneider will always continue as our advisor. We thank him most sincerely.

ULUSLARARASI YARIŞMA
INTERNATIONAL COMPETITION

A QUEDA DO CÉU

THE FALLING SKY

DÜŞEN GÖKYÜZÜ

ERYK ROCHA, GABRIELA CARNEIRO DA CUNHA

32

BREZİLYA, İTALYA

BRAZIL, ITALY

110' / 2024

Director of Photography / Görüntü Yönetmeni: Eryk Rocha, Bernard Machado
Camera / Kamera: Morzaniel Iramari, Roseane Yariana
Editing / Kurgu: Renato Vallone
Sound / Ses: Marcos Lopes, Guile Martins, Toco Cerqueira
Production / Yapım: Eryk Rocha, Gabriela Carneiro da Cunha, Donatella Palermo

Amazon yağmur ormanlarının kalbinde yaşayan Yanomami halkı, kadim ritüelleri ve doğayla kurdukları derin bağlarla varlıklarını sürdürmeye çalışıyor. Ancak kaçak ağaç kesimi, altın madenciliği ve ölümcül salgın hastalıkların birleşimi hem yaşam alanlarını hem de kültürel sürekliliklerini tehdit ediyor. Yanomami halkının lideri ve şamanı Davi Kopenawa'nın aktardığı anlatı, topluluğun ruhanî dünyası ile dışarıdan dayatılan maddeci ve yıkıcı düzen arasındaki çarpıcı karşıtlığı gözler önüne seriyor. Yanomamilerin günlük yaşamlarının dingin ritmini, kutsal törenlerinin ruhanî boyutunu aktarmayı başaran uzun ve sabırlı çekimler; onların zamanı, doğayı ve toplumsal ilişkileri nasıl algıladıklarını, dengeyi nasıl koruduklarını anlamamızı sağlıyor. Bu manevî evren, “tüccar halklar”dan oluşan kapitalist toplumların doymak bilmez tüketici iştahıyla çarpışıyor ve ortaya çok keskin bir eleştiri çıkıyor: doğayı hiçe sayan sözde “gelişmiş toplumlar”ın sürdürülemez yaşam tarzı. Yanomamilerin hikâyesi yalnız onların varoluş mücadelesi değil, aynı zamanda tüm insanlığa yöneltilmiş kadim bir uyarı, güçlü bir çağrı. “Siz beyazların gerçekten ağladığı tek şey paradır,” diyor Kopenawa ve ekliyor “son şaman öldüğünde artık ruhlar gökyüzünü tutmayacak ve felaket hüküm sürmeye başlayacak.”

Living in the heart of the Amazon rainforest, the Yanomami people strive to preserve their existence through ancient rituals and their profound connection with nature. However, Illegal logging, gold mining, and the deadly mix of epidemics threaten both their living spaces and their cultural continuity. The narrative shared by Davi Kopenawa, the Yanomami leader and shaman, reveals the striking contrast between the community's spiritual world and the ruthless logic of a materialistic outside culture. Long and patient shots that manage to convey the tranquil rhythm of the Yanomamis' daily life and the spiritual dimension of their sacred ceremonies help us understand how they perceive time, nature, and social relationships, and how they maintain balance. This spiritual universe clashes with the insatiable consumer appetite of capitalist societies of “the merchandise people,” resulting in a sharp criticism: the unsustainable lifestyle of so-called “developed societies” that disregard nature. The story of the Yanomami is not only their struggle for existence, but also an ancient warning, a powerful call to all humanity. “The only thing you white people really cry for is money,” says Kopenawa, adding, “When the last shaman dies, the spirits will no longer hold the sky, and disaster will begin to reign.”

Halk Eğitim Merkezi

10.10.2025

16.00

#toprak

#yerlihalklar

#çevreadaleti

#ormanlar

#direniş

#ekofeminizm

YINTAH

YINTAH

MICHAEL TOLEDANO, JENNIFER WICKHAM, BRENDA MICHELL

KANADA

CANADA

124' / 2024

Director of Photography/Görüntü Yönetmeni: Michael Toledano
Camera/Kamera: Melissa Cox, Dan Loan, Jesse Freeston, Sam Vinal, Keir Knight, Grace Burke, Alexandra Kotcheff
Editing/Kurgu: Ryan Mullins
Music/Müzik: Olivier Alary, Johannes Malfatti (additional music/ek müzik)
Sound/Ses: Benoît Dame, Catherine Van Der Donckt
Production/Yapım: Jennifer Wickham, Brenda Michell, Michael Toledano, Bob Moore

Wet'suwet'en halkı, toprakları “Yintah” için hiçbir zaman Kraliyetle bir anlaşma ya da satış sözleşmesi yapmamış olmasına rağmen Kanada hükûmeti, dev şirketlerin bu topraklarda boru hattı inşa etmesine izin verir. Dinî ze' ve Tsakë ze' (Wet'suwet'en halkının kalıtsal şefleri), 1997'de, 22.000 km²'lik arazinin mülkiyetinden asla vazgeçmeyeceklerini Kanada'nın en üst mahkemesinde kanıtlarlar. Şirketlerin savunucusu ve sömürgeci Kanada yasalarının uygulayıcısı olan silahlı Kanada polisi (RCMP) karşısında silahsız Wet'suwet'en halkının gücü, atalardan kalma yasaları ve dayanışmalarıdır. Uğradıkları haksızlık sonucunda zorlu birer toprak savunucusuna dönüşen Howilhkát Freda Huson ve Sleydo' Molly Wickham'ın öncülüğünü yaptıkları mücadele on yılı aşkın bir süre devam eder. İşte bu sürece baştan sona şahitlik eden, önemli her ânı yakalayan ve tutarlı anlatımıyla dikkat çeken “Yintah”, yalnız toprak savunucularının değil, film ekibinin de yıllar boyunca baskıya maruz kaldığı bir sürecin sonunda ortaya çıkan bir direniş filmi. Film yapım sürecine katılan yaşlı bir şef olan Violet Gellenbeck'in sözleriyle ifade edecek olursak: “Wet'suwet'en halkı tarihini ilk kez kendi anlatıyor.”

The Wet'suwet'en people have never entered into an agreement or sales contract with the Crown for their lands known as “Yintah,” nevertheless the Canadian government permits large corporations to construct pipelines on these lands. Dinî ze' and Tsakë ze' (the Wet'suwet'en people's hereditary chiefs) proved in Canada's highest court in 1997 that they would never relinquish ownership of the 22,000 km² of land. The strength of the unarmed Wet'suwet'en people against the armed Canadian police (RCMP), defenders of the corporations and enforcers of colonial Canadian laws, lies in their ancestral laws and solidarity. The struggle led by Howilhkát Freda Huson and Sleydo' Molly Wickham, who became fierce land defenders as a result of the injustice they suffered, continues for over a decade. Wintah, which bears witness to this process from start to finish, captures every important moment and stands out with its consistent narrative. It is a film of resistance that emerged at the end of a process in which not only the land defenders but also the film crew were subjected to pressure for years. As expressed by Violet Gellenbeck, an elderly chief who participated in the film's production: “The Wet'suwet'en people are telling their own history for the first time.”

#toprak

#yerlihalklar

#çevreadaleti

#ormanlar

33

GEOGRAPHIES OF SOLITUDE

YALNIZLIĞIN COĞRAFYALARI

JACQUELYN MILLS

34

KANADA
CANADA
103' / 2022

Camera / Kamera: Jacquelyn Mills
Editing / Kurgu: Jacquelyn Mills, Pablo Alvarez-Mesa (Additional Editing)
Music / Müzik: Plant and Bug Music by Sable Island
Sound / Ses: Andreas Mendritzki, Jacquelyn Mills
Production / Yapım: Rosalie Chicoine Perreault, Jacquelyn Mills

Kuzeybatı Atlantik Okyanusu'nda, Kanada'nın Nova Scotia eyaletinin açıklarında yer alan Sable Adası'nın nüfusunu atlar, kuşlar, foklar ve Zoe Lucas oluşturuyor. Zoe adaya ilk kez 70'li yıllarda, sanat ve tasarım öğrencisiyken gidiyor. El değmemiş bu kara parçasına ama en çok da üzerinde yaşayan atlara hayran oluyor ve bundan böyle yılın 8-10 ayını adada geçirmeye başlıyor. Artık o, biyoçeşitlilik konusunda uzman bir bilim insanı, araştırmacı, arşivci ve bir çevre aktivisti. Yönetmen, Zoe'yi adadaki günlük yürüyüşleri sırasında takip ediyor, bitki ve hayvan gözlemlerini 16 mm'lik filme kaydediyor. Ne yazık ki Sable Adası'nın pastoral bir şiiri çağrıştıran kumsalları, yıldızlı gökyüzü, atlar, çayırılar ve Mills'in olağanüstü fotoğrafları bile bizi plastik gerçeğinden uzaklaştıramıyor. Zoe, kuş cesetlerindeki plastiği ve sahile vuran çöpleri de aynı titizlikle araştırıyor, sonuçlar çıkarmaya uğraşıyor. Birbirlerinden ilham alan iki kadının şahsında bilim ve sanatı buluşturan belgesel, bugüne kadar otuz beşten fazla uluslararası ödüle değer bulundu.

The population of Sable Island, located off the coast of Nova Scotia, Canada, in the Northwest Atlantic Ocean, consists of horses, birds, seals, and Zoe Lucas. Zoe first visited the island in the 1970s while she was a student of art and design. She fell in love with this untouched piece of land, but most of all with the horses living there. She began spending 8-10 months of the year on the island. She is now a scientist specializing in biodiversity, a researcher, an archivist, and an environmental activist. The director follows Zoe during her daily walks on the island, recording her observations of plants and animals on 16 mm film. Unfortunately, even the beaches of Sable Island, reminiscent of a pastoral poem, the starry sky, the horses, the meadows, and Mills' extraordinary photographs cannot distract us from the plastic reality. Zoe also meticulously investigates the plastic in bird carcasses and the trash washing up on the shore, striving to draw conclusions. The documentary, which brings together science and art through the two women who inspire each other, has been honored with over thirty-five international awards to date.

Halk Eğitim Merkezi
10.10.2025
13.00

#ekosistem
#biyoçeşitlilik
#vahşiyaşam
#denizler
#ekofelsefe

STOFF

LACE RELATIONS

DANTEL İLİŞKİLERİ

ANETTE BALDAUF, CHIOMA ONYENWE
JOANA ADESUWA REITERER, KATHARINA WEINGARTNER

AVUSTURYA
AUSTRIA
88' / 2025

Director of Photography / Görüntü Yönetmeni: Hanno Mackowitz, Jerry Ossai,
David Wyte, Marie-Thérèse Zumbobel
Editing / Kurgu: Alexandra Löwy, Anabel Rodríguez Ríos
Sound / Ses: Waheed Alao, Hjalti Bager-Jonathansson, Metong Mewon, Sophie
Wasserburger, Tong Zhang

Bu güçlü ve çok katmanlı belgesel izleyiciyi, Avusturya'nın Vorarlberg şehri ile Nijerya'nın Lagos şehri arasında karmaşık bağlarla örülen bir hikâyeye davet ediyor. Sakin Vorarlberg'i hareketli Lagos'un dantel pazarına bağlayan bu hikâye, Lagos'taki bir pazar kraliçesinin kızı olan gazeteci Ireti Bakare-Yusuf ile Avusturyalı emekli dantel ihracatçısı Grete Bösch'ün kesişen yaşamları aracılığıyla ilerliyor. Film; köle ticaretinden “beyaz altın” pamuklarına, zarif dantel ve damask kumaşlara uzanan yolculuğunda, sömürgeci mirasının milyonlarca dolarlık bir endüstriyi nasıl şekillendirdiğini, Avrupa'yı nasıl zenginleştirdiğini, Batı Afrika'nın yerel tekstil ekonomisinin çöküşüne nasıl katkıda bulunduğunu, küresel gizli ticaret ağlarını ve çok katmanlı hafızayı ele alıyor. Film, tarihsel perspektifi ve gündelik karşılaşmaları iç içe harmanlayarak bakış açısını değiştiriyor ve şu soruları soruyor: “Kim anlatıyor, kim kazançlı çıkıyor, kim hatırlıyor?” Nefes kesen mekan çekimleri ve sosyo-dramatik anlatım, tekstil üzerinden şekillenen küresel güç ilişkilerini görünür kılıyor. Avusturya ve Nijeryalı yönetmenlerin birlikte yönettiği Dantel İlişkileri, yalnızca tekstille ilgili değil. Sömürgecilik, hafıza, cinsiyet temelli direniş ve dünyamızı şekillendirmeye devam eden güç kalıplarıyla da ilgili.

This powerful and multi-layered documentary invites viewers into a story woven with intertwined connections between Vorarlberg, Austria, and Lagos, Nigeria. This story, which connects tranquil Vorarlberg to the bustling lace market of Lagos, unfolds through the intersecting lives of journalist Ireti Bakare-Yusuf, the daughter of a market queen in Lagos, and Austrian retired lace exporter Grete Bösch. The film traces a journey from the slave trade to “white gold” cotton, elegant lace, and damask, examining how the colonial legacy shaped a multi-million dollar industry, enriched Europe, contributed to the collapse of West Africa's local textile economy, and explored global clandestine trade networks and multi-layered memory. The film shifts perspective by interweaving historical perspective and everyday encounters, asking: “Who narrates, who profits, who remembers?” Breathtaking location shots and socio-dramatic narration reveal the global power relations shaped through textiles. Co-directed by Austrian and Nigerian filmmakers, Lace Relations goes beyond textiles. It also addresses colonialism, memory, gender-based resistance, and the power structures that continue to shape our world.

#sömürgecilik
#uluslararasıticaret
#tekstil
#cinsiyetçilik

35

UNA CANCIÓN PARA MI TIERRA

A SONG FOR MY LAND

MEMLEKETİME BİR ŞARKI

MAURICIO ALBORNOZ INIESTA

36

ARJANTİN, ALMANYA, KOLOMBİYA
ARGENTINA, GERMANY, COLOMBIA
96' / 2024

Director of Photography / Görüntü Yönetmeni: Pablo Nuñez Galardo
Editing / Kurgu: Sofia Merle
Music / Müzik: Ramiro Lezcano
Sound / Ses: Pedro Gerbelli, Martín Codini - Faiketen
Production / Yapım: Sebastián Carreras, Matías Carnaghi
Music / Müzik: Ramiro Lescano “

Arjantin kırsalında, tarlaların ortasında küçücük bir okulda çalışmaya başlayan müzik öğretmeni Ramiro Lezcano'nun ilk fark ettiği şeylerden biri, okulun hemen yanı başında yer alan tarlaların, her gün havadan püskürtülen pestisit ve herbisitlerle zehirlendiğidir. Çocuklarla konuşup, onların tanıklıklarına başvurur ve sorar: “Topraklarımızı korumak için şarkılar söylemek ister misiniz?” Çocukların, okullarını “yeşil bir okyanusta yer alan küçük bir ada”ya, zehir püskürten uçakları birer “metal akbaba”ya benzeterek yazdıkları şarkı sözlerini, coşkulu rock şarkılarına dönüştüren Ramiro, bu şarkılarla barışçıl bir protesto başlatmak ister ancak girişimi sert bir direnişle karşılaşır. Yerel halk, senelerdir geçimini sağladığı tarım modelini eleştiren bu projeyi reddeder. O da protestosunu bir üst seviyeye taşımaya karar verir; kırsalın ortasında büyük bir “Çevreci Woodstock” düzenlemek! Ama bu girişimi de bir önceki girişiminden daha kolay olmayacaktır. Yönetmen, doğrudan maruz kaldıkları bir çevre sorunu karşısında kendilerini koruyamayan çocuklara yol gösteren cesur ve inatçı Ramiro'nun yolculuğuna hassasiyetle eşlik ederken içtenliğinden hiç şüphe etmediğimiz bu duygusal hikâyeye bizim de tanıklık etmemizi sağlıyor.

One of the first things music teacher Ramiro Lezcano noticed when he started working at a tiny school in the middle of fields in rural Argentina was that the fields right next to the school were being poisoned every day by pesticides and herbicides sprayed from the air. By talking to the children and drawing on their testimonies, he asks, “Would you like to sing songs to protect our land?” Ramiro transforms the lyrics the children write, comparing their school to a “small island in a green ocean” and the planes spraying poison to “metal vultures,” into passionate rock songs. He wants to start a peaceful protest with these songs, but his initiative is met with fierce resistance. The local community rejects this project, which criticizes the agricultural model that has sustained them for years. He decides to take his protest to the next level: organizing a massive “Environmental Woodstock” in the middle of the countryside! But this endeavor will prove no easier than his previous attempt. Director sensitively follows the journey of the brave and stubborn Ramiro, who guides children unable to protect themselves from a direct environmental problem, allowing us to witness this emotional story whose sincerity we never doubt.

Halk Eğitim Merkezi
9.10.2025
16.30

#toprak
#pestisit
#insektisit

PERCEBES

KAZ MİDYESİ

ALEXANDRA RAMIRES, LAURA GONÇALVES

PORTEKİZ, FRANSA
PORTUGAL, FRANCE
11' / 2024

Sound / Ses: Bernardo Bento
Music / Müzik: Nicolas Tricot
Production / Yapım: David Doutel, Vasco Sá (BAP - Animation Studio) / Edwina Liard, Nidia Santiago (IKKI FILMS)

“Percebes”, çoğul bir sözcük. Portekiz ile İspanya kıyılarında, “kaz midyesi” olarak da bilinen, kayalıklara yapışık yaşayan kabuklu bir deniz ürününün adı. Gastronomik olarak da çok kıymetli. Alexandra Ramires ve Laura Gonçalves, geleneksel ve dijital animasyon tekniklerini harmanlayarak her karesini elle çizdikleri bu on bir dakikalık sanat eseriyle, animasyonun da derin insanî hikâyeler anlatabilme gücü olduğunu kanıtlıyorlar. Bir yandan bu özel canlı türünün yaşam döngüsünü, bir yandan da Portekiz'in güneyindeki Algarve bölgesini, yerli halkı ve bölgedeki aşırı turizmi eş zamanlı olarak anlatıyorlar. Algarve kıyılarının çarpıcı bir görsel temsiliyi oluşturmak için suluboya ve dijital boyamayı bir arada kullanarak, ortamdaki doku ve nem hissini izleyiciye geçirmeyi başarıyor, renk seçimleri ve kamera hareketleriyle benzersiz bir stil yaratıyorlar. Filmde ayrıca, Algarve halkının ve ortamın doğal seslerini duyuyoruz. “Percebes”in Portekizcedeki bir diğer anlamı da “anlamak, kavramak”. Film, hem taşıdığı anlamı işleyişi hem de sunduğu görsellik itibarıyla defalarca izlenebilecek bir yapım.

“Percebes” is a plural word. It is the name of a shellfish that lives attached to rocks along the coasts of Portugal and Spain, also known as “goose barnacles.” It is also highly valued gastronomically. Alexandra Ramires and Laura Gonçalves prove that animation has the power to tell profound human stories with this eleven-minute work of art, hand-drawn frame by frame using a blend of traditional and digital animation techniques. They simultaneously narrate the life cycle of this unique species and the Algarve region in southern Portugal, its local people, and the excessive tourism in the area. Using a combination of watercolor and digital painting to create a striking visual representation of the Algarve coastline, they successfully convey the texture and humidity of the environment to the viewer, creating a unique style with their color choices and camera movements. In the film, we also hear the natural sounds of the Algarve people and the environment. “Percebes” also means “to understand, to comprehend” in Portuguese. The film can be watched several times, both for the meaning it conveys and visual appeal.

#biyoçeşitlilik
#denizcanlıları
#vahşiturizm

37

THE TOWN THAT DROVE AWAY

UZAKLAŞAN KASABA

NATALIA PIETCH, GRZEGORZ PIEKARSKI

38

POLONYA
POLAND
70' / 2025

Camera / Kamera: Natalia Pietch, Grzegorz Piekarski
Editing / Kurgu: Alan Zejer
Music / Müzik: Jozef van Wissem
Sound / Ses: Tomasz Duksza
Production / Yapım: Katarzyna Kostecka

Filmin yönetmenleri, altı yıl boyunca yaptıkları araştırma ve çekimlerle, 12 bin yıllık tarihe sahip bir kentin “sürgün edilişini” belgeliyorlar. Kadim kent Hasankeyf’in baraj sularının altında kalışının yarattığı kültürel yok oluşu ve evleri, toprakları, hayvanları ellerinden alınan yerel halka dayatılan zorunlu göçün, insanların gündelik yaşamlarını nasıl etkilediğini anlatıyorlar. Filmde bir anlatıcı yok, röportajlar yok, yalnızca gerçek sesler ve etkileyici bir görsel hikâye var. “Kendi sesimizi çok fazla kullanmamaya ve izleyicinin yorumlayışına alan bırakmaya çalıştık.” diyerek izah ediyorlar bu tercihi. Belediye hoparlörlerinden yükselen absürt anonslar, dev iş makinelerinin çıkardığı sesler ve yarattıkları dev hafriyat görüntüleri distopik bir dünya yaratıyor belgeselde. Bu distopik dünyada, Çoban Rengin ile ailesi ve Berber Burak, kendilerine vadedilen “modern” yaşamla, bildikleri ve sevdikleri yaşam arasında sıkışıp kalan Hasankeyf halkının birer sembolü gibiler. Evlerde ve berber dükkânında dönen muhabbetlerdeki mizah, günlük yaşamın gerekleri, yaşamın devamlılığının bir işareti. İnsan sormadan edemiyor, bu gerçekten de yalnızca bir baraj projesi miydi?

The film’s directors document the “exile” of a city with 12,000 years of history through six years of research and filming. They recount the cultural extinction caused by the submersion of the ancient city of Hasankeyf under dam waters; how the forced migration imposed on the local people, who had their homes, lands, and animals taken away, affected their daily lives. There is no narrator in the film, no interviews, only real voices and a compelling visual story. They explain this choice by saying, “We tried not to use our own voices too much and to leave room for the audience to discuss.” Absurd announcements blaring from municipal loudspeakers, the sounds of giant construction machinery, and the images of massive excavations they create paint a dystopian world in the documentary. In this dystopian world, Shepherd Rengin and his family, along with Barber Burak, symbolize the people of Hasankeyf, caught between the “modern” life promised to them and the life they know and love. The humor in the conversations that take place in homes and barber shops, the necessities of daily life, are a sign of life’s continuity. One cannot help but wonder, was this really just a dam project?

Salhane
11.10.2025
13.00

#sukrizi
#kültür
#yereltopluluklar
#göç
#politika

THE CORIOLIS EFFECT

CORIOLIS ETKİSİ

PETR LOM

HOLLANDA, NORVEÇ
NETHERLANDS, NORWAY
110' / 2025

Camera / Kamera: Petr Lom, Runar Jarle Wiik
Editing / Kurgu: Gys Zevenbergen
Music / Müzik: Vasco Martins
Sound / Ses: Jeroen Goejiers
Production / Yapım: Corinne van Egeraat

Cape Verde Adaları, Atlas Okyanusu’nda, Afrika kıtasının batısında yer alan bir adalar topluluğu. Dünyamızın hem gerçek hem de mecazî anlamda merkez üssü. Coriolis etkisinden dolayı dünyanın en güçlü kasırgalarından bazıları buradan doğar. Dünyanın dönüşü, adalar arasında esen alize rüzgarlarını bükerek saptırır ve fırtınaya dönüştürür. Küresel ısınma ve deniz sıcaklıklarının yükselmesiyle bu etki daha da artıyor ve kasırgaların daha yıkıcı hale gelmesine neden oluyor. BIFED izleyicisinin, Ben Nehirim, Nehir Benim belgeselinden hatırlayacakları Petr Lom, yaşama isteğinin evrensel hikâyesini anlatan insanları, hayvanları ve diğer tüm yaşam formlarını bu kuru ve rüzgârlı adalarda buluyor; görüntü, ses ve duygu olarak önümüze seriyor. Belgeselde, umutsuzluğa kapılmak yerine yardım etmeye çalışanları izliyoruz. Bir doğa bilimci, balık ağlarıyla sakatlanmış deniz kaplumbağalarına bakıyor. Genç çevre gönüllüleri, Sisifosvari bir çabayla denizden durmadan sürüklenen çöpleri temizliyor. Yaşamın odağında insanlar yok, tüm canlılar eşit derecede öneme sahip; tüm yaşam kutsal ve hayranlık uyandırıcı. Öyle ki içinde bulunduğumuz zor durumdan bir çıkış yolu gösterebilecek derecede bir hayranlık bu. Tabii insan olarak kibrimizi geride bırakabilirsek...

Cape Verde is the literal and metaphorical epicenter of our world where some of the most powerful hurricanes in the world are born. They are caused by the Coriolis Effect: the earth’s rotation bends and deflects trade winds running between the islands, turning them into storms. It has been increased by global warming and the rise of sea temperatures, causing the hurricanes to become more devastating. Petr Lom, whom BIFED viewers will remember from I Am the River, the River Is Me, finds people, animals, and all other life forms telling the universal story of the will to live on these dry and windy islands; he presents them to us in images, sounds, and emotions. Instead of despair, the filmmakers turn to those trying to help. A naturalist cares for sea turtles maimed by fishing nets. Young environmental volunteers clean up garbage drifting endlessly from the sea, in a Sisyphean labor. Yet human beings are not the focus in the film. Here, all beings are equally worthy of importance. All life is sacred and awe inspiring. An awe that might point to a way out of our predicament, if only we could leave behind our anthropomorphic hubris...

Halk Eğitim Merkezi
8.10.2025
16.00

#iklimkrizi
#küreselısınma
#sukrizi
#yereltopluluklar
#hayvanhakları
#türkorumu
#yabanhayati
#dogaportresi

39

مِی هَارِبِ BENEATH WHICH RIVERS FLOW ALTLARINDAN NEHİRLER AKAN

Ali YAHYA

40

IRAK
IRAQ
16' / 2025

Camera / Kamera: Ali Ameer
Editing / Kurgu: Akram Sadoon
Music / Müzik: Khayam Al Lami
Sound / Ses: Ahmed Raed, Munaf Mohammed
Production / Yapım: Jafar Sadik, Becorp Inc.

Manda çobanı İbrahim ve ailesi; Güney Irak'ın bataklık bölgelerinde, dünyanın geri kalanından izole bir biçimde nehir, sazlıklar ve baktıkları hayvanlarla ayrılmaz bir bütünlük içinde yaşar. Yönetmen Ali Yahya fotoğraf çekmek için bu bölgeye gittiğinde, aklında bir film yapmak yoktur. İbrahim'in kameraya verdiği tepki dikkatini çeker. Onun kendi dünyasıyla olan derin bağından etkilenir, zihninde olup bitenleri keşfetmek için yoğun bir istek duyar ve İbrahim'in dünyasını, korkularını ve yaşadığı hayatı keşfetmeye yönelir. Filmdeki zaman, İbrahim'in zamanı; hakikat, İbrahim'in hakikatidir. Sessiz ve içe kapanık İbrahim'in tesellisi, tek gerçek yoldaşı olan mandasıdır ama yaklaşan kuraklık felaketi yoldaşını da tehdit etmektedir. Topyekûn yaşamlarını tehdit eden kuraklık ve hayvan kayıpları gibi uğursuz değişimler karşısında bile sessizliklerini bozmayan bu insanlar için Ali Yahya: “eski sessiz azimlerine tutundular” diyor ve belgeseli çekmekteki amacını, “nihayetinde amacım, izleyicileri İbrahim'in dünyasına çekmek, onun üzüntüsünü ve belirsizliğini paylaşmak ve kadim bir yaşam tarzının yok oluşunu izlerken gelen derin kayıp duygusunu yaşatmaktı.” diye özetliyor.

In the marshlands of Southern Iraq, Ibrahim and his family live in solitude as strangers to the outside world. They are part of the marsh people, whose lives revolve around the river they live on and the animals they tend. When director Ali Yahya went to this region to take photographs, he had no intention of film making. Ibrahim's reaction to the camera caught his attention. He was struck by his deep connection to his own world and felt a profound desire to discover what was going on in his mind, leading him to explore Ibrahim's world, his fears, and his life. The time in the film is Ibrahim's time; the truth is Ibrahim's truth. The quiet and withdrawn Ibrahim finds solace only in his buffalo, his one true companion, but the approaching drought threatens his companion as well. Even in the face of ominous changes such as drought and animal losses that threaten their entire existence, these people maintain their silence. Ali Yahya says, “They clung to their old silent perseverance,” summarizing his purpose in making the documentary: “Ultimately, my goal was to draw viewers into Ibrahim's world, share his sorrow and uncertainty, and to evoke the deep sense of loss that comes with witnessing the demise of an ancient way of life.”

Salhane
11.10.2025
13.00

#iklimkrizi
#sukrizi
#yereltopluluklar
#suhakki

SHIFTING BASELINES DEĞİŞEN REFERANS NOKTALARI

JULIEN ÉLIE

KANADA
CANADA
100' / 2025

Camera / Kamera: Glauco BermudezFrancois Messier-Rheault
Editing / Kurgu: Xi Feng
Music / Müzik: Mimi Allard
Sound / Ses: Daniel Capeille, Sylvain Bellemare, Bernard Gariépy Strobl
Production / Yapım: Andreas Mendritzki, Aonan Yang, Julien Elie

Boca Chica, Rio Grande Nehri'nin denize ulaştığı yerde, küçük bir kıyı yerleşimiydi. Zengin bir yaban hayatı çeşitliliğine ev sahipliği yapan gizli bir hazine. Özellikle yıl boyu kumullara gelen nadir deniz kuşları ve ABD'nin kalan son vahşi kedileri oselotlar, doğa tutkunlarının bu bölgeye akın etmelerine sebep oluyordu. Derken bataklıklar kurutuldu, plajlar kapatıldı, evler satın alındı. Çünkü teknoloji milyarderi Elon Musk'ın uzay taşımacılığı şirketi SpaceX'in ana fırlatma sahası, roket fabrikası ve test merkezine yer açmak gerekiyordu. İşte geçmişte küçük ve durgun bir Teksas kasabası olan Boca Chica'nın “yeni normal”! Kasabanın yeni düzeninde pek çok insanla karşılaşyoruz. Fırlatmaları izlemek üzere ABD'nin dört bir yanından gelip kamp kuran meraklılar, bir yıldan fazla süredir motosiklet turu yapan eski bir NASA çalışanı, asteroitleri izleyen astrofizikçiler, çevredeki sulak alan rezervinde nadir kuşları etiketleyen biyologlar... Olup bitenler, kimilerine göre umut verici bir gelecek, kimine göre bizi hızla sonumuza sürükleyen çılgın hırslar. İnsan türümüzün tüm umutları, hayalleri, korkuları ve endişeleri bu ücra kasabada sergileniyor.

Boca Chica was a small coastal settlement where the Rio Grande meets the sea. It used to be a hidden treasure, home to a rich variety of wildlife. In particular, the dunes attract rare sea birds and the last remaining wild ocelots of the USA, drew nature lovers to the area. Then the swamps have been drained, beaches closed and homes bought-out. This was all to make room for SpaceX, the space transportation company owned by tech billionaire Elon Musk. This is the “new normal” for Boca Chica, once a small and quiet Texas town! In the town's new order, we encounter many people. Curious people who have come from all over the US to camp and watch the launches, a former NASA employee who has been touring on his motorcycle for over a year, astrophysicists tracking asteroids, biologists tagging rare birds in the nearby wetland reserve... What is happening here represents, for some, the visions of a promising future or simply crazed ambitions leading us ever more swiftly to our own demise... Somehow, the entirety of the hopes and dreams, the fears and misgivings of our human-species are on display here, in this small Texan town.

#uzaykirliliği
#yabanhayati
#çevreadaleti

41

Halk Eğitim Merkezi
8.10.2025
13.00

DOMATES, BİBER, DEPRESYON

TOMATO, PEPPER, DEPRESSION

AYBÜKE AVCI

42

TÜRKİYE

TÜRKİYE

68' / 2024

Camera / Kamera: Aybüke Avcı
Editing / Kurgu: Özgürcan Uzunyaşa, Aybüke Avcı
Music / Müzik: Mine Pakel
Sound / Ses: Utku Gerçik
Production / Yapım: Emir Melek

Adana'nın Çetirevli köyündeki domatesler, biberler ve diğer tüm bitkiler ilaçlarla ayakta durmaktadır. Tıpkı köyün yarısını oluşturan teşhisli depresyon hastaları gibi. Köyün geçim kaynağı olan biber salçası yapımı hasat, ayıklama ve öğütme gibi birçok aşamadan geçerken, fiziksel olarak ağır olan işlerin insanların ruh dünyalarında yarattığı ağırlık da giderek artar. Biber hasadına denk gelen bir yaz mevsiminde çocukluğunun yaz anılarının izini süren yönetmen, “depresyondayken biber salçası nasıl yapılır?” sorusunun peşine düşer. Kamera, depresyon hastası dayısı Mehmet, eşi Nezihe ve onlarla aynı evde yaşayan ve yine depresyon hastası olan büyük dayısı Yakup'u takip eder. Aybüke Avcı bu ilk uzun metrajlı belgeselinde, köydeki depresyonun nedenine dair bilimsel bir araştırmadan ziyade, nasıl yaşandığına ve gördükleri karşısında hissettiklerine odaklanıyor.

In Çetirevli, a village in Adana, tomatoes, peppers, and all other crops endure only with the help of chemicals, much like half of the villagers who live with diagnosed depression. The village's main livelihood, pepper paste production, involves many stages (harvesting, sorting, grinding) while the heaviness of this labor leaves its mark not only on bodies but also on minds. During a summer that coincides with the pepper harvest, the director retraces the memories of childhood summers and pursues a question: 'How do you make pepper paste while living with depression?' The camera follows his uncle Mehmet, his wife Nezihe, and the elder uncle Yakup, all of whom share both a household and the weight of depression. In her first feature-length documentary, Aybüke Avcı focuses on how depression is experienced and how she feels about what she sees, rather than on scientific research into the underlying causes of depression in the village.

#zehirlitarım
#yereltopluluklar
#depresyon

DÖNGÜ

THE CYCLE

BULUT RENAS KAÇAN

TÜRKİYE

TÜRKİYE

44' / 2025

Camera / Kamera: Bulut Renas Kaçan
Editing / Kurgu: Bulut Renas Kaçan
Music / Müzik: Murat Küçükarslan
Sound / Ses: Murat Küçükarslan
Production / Yapım: Doğa Derneği

Binlerce yıldır süren bir gelenek. Doğanın anayasasına göre biçimlenmiş, üç haktan sadece birini kendine alan bir kültür. Yılanlarla, sincaplarla, karatavuklarla kardeş olan insanlar... Doğa Derneği'nin, İzmir'in Orhanlı Vadisi'nde ardına düştüğü bu yaşam döngüsü şimdi büyük tehdit altında. Doğa-insan ilişkisi, mevsimsel/ritüel uygulamalar ve sürdürülebilirlik eksenine yaslanan bir yapım olan Döngü; geleneksel bilgi, döngüsellik, yerel pratikler gibi güncel ekolojik tartışmalarla sinemasal gözlemi buluşturuyor.

A tradition spanning millennia... A culture shaped in harmony with nature's law, claiming only one of the three rights for itself... A people bound in kinship with snakes, squirrels, and blackbirds alike... Yet now, this cycle of life pursued by Doğa Association in Izmir's Orhanlı Valley is standing on the brink of peril. The Cycle, a production based on the relationship between nature and humans, seasonal/ritual practices, and sustainability, brings together traditional knowledge, circularity, local practices, and other current ecological debates with cinematic observation.

#doğa #insan
#sürdürülebilirlik
#ekolojikbellek

43

Halk Eğitim Merkezi
9.10.2025
13.00

ONLY ON EARTH SADECE YERYÜZÜNDE

ROBIN PETRÉ

44

DANİMARKA
DENMARK
90' / 2025

Cinematography / Sinematografi: María Goya Barquet
Editing / Kurgu: Charlotte Munch Bengtsen
Sound: Thomas Perez-Pape
Production / Yapım: Signe Skov Thomsen, Malene Flindt Pedersen, Carles Brugueras, Marieke van den Bersselaar

Güney Galiçya, Avrupa'nın orman yangınlarına en açık bölgelerinden biri. Görsel olarak son derece etkileyici bu belgesel izleyicilere, kayıtlara geçen en sıcak yaz mevsiminde, bitmek bilmeyen yangınlarda insanların ve hayvanların aynı iklim krizine verdikleri farklı tepkileri gösteriyor. Yüzyıllardır Galiçya dağlarında dolaşan yabanî atlar çalı örtüsünü azaltarak yangın önlemede doğal bir rol oynuyor ama modern yaşamın baskıları nedeniyle bu popülasyonun kırılganlaştığını görüyoruz. Bir at veterineri, deneyimli bir itfaiyeci ve kırsalda yaşayan bir aile gibi farklı figürlerin gündelik çabalarını ve dayanışma pratiklerini izliyoruz; doğa ile insan arasındaki ilişkinin bazen uyum bazen çatışma anlarına tanık oluyoruz.

Petré'nin filmi, Galiçya'nın görkemli manzaralarını ve yangınların kıyameti andıran atmosferini kullanarak, değişen iklimin bedelini, yaşayanların deneyimleri üzerinden okuyor; bir yandan da yabanî atların yangın ekolojisindeki görünmeyen önemini görünür kılıyor.

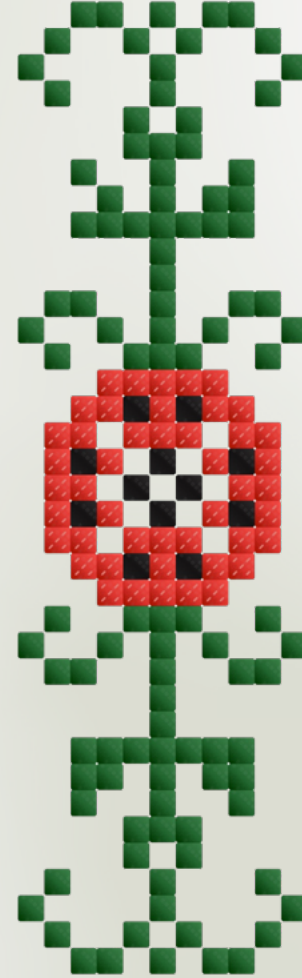
Southern Galicia is one of Europe's most vulnerable wildfire zones. During the hottest summer on record, this visually stunning documentary takes us on an immersive journey into both humans and animals struggle to cope as inextinguishable fires draw closer. Wild horses have roamed the Galician mountains for centuries, playing a crucial role in fire prevention by curbing flammable undergrowth, but their numbers are dwindling as human development clashes with nature. Through the eyes of the horses, a young cowboy, a seas oned fire analyst, a devoted equine vet, and a farming family on the frontlines, the film reflects on the fragile balance of our natural world and human-animal relations. Petré's film draws on Galicia's majestic landscapes and the apocalyptic atmosphere of the fires to read the cost of a changing climate through the experiences of its inhabitants, while also making visible the unseen significance of wild horses in fire ecology.

Halk Eğitim Merkezi

11.10.2025

16.00

#iklimkrizi
#iklimadaleti
#ormanyanginlari
#yabanihayat

45

NACİ GÜÇHAN ÖĞRENCİ KATEGORİSİ
NACİ GÜÇHAN STUDENT CATEGORY

BLOODLINE

KÖKEN

WOJCIECH WĘGLARZ

48

POLONYA
POLAND
13' / 2024

Camera / Kamera: Jonasz Mularz, Radoslaw Moszczak
Editing / Kurgu: Zuza Grabowska
Sound / Ses: Marcin Lenarczyk
Production / Yapım: Jerzy Kapuściński, Ewa Jastrzębska

Avrupa bizonu, dünyada kalan son iki bizon türünden biri. Diğeri de Amerikan bizonu. Bu görkemli hayvanlar, Avrupa'nın en eski ormanı olan ve son dört yıldır insanî bir krizin yaşandığı Polonya-Belarus sınırında bulunan Białowieża Ormanı'nda yaşıyor. Bir zamanlar yeşil olan bu sınır, artık yükselen bir çitle ayrılmış durumda; doğal ekosistemi bozan köklü bir değişiklik bu. Filmde, karlı bir gecede, yalnız bir bizon, çitin bir tarafında kalmış, öteki tarafta kalan sürüsünü izliyor. Çitler bu kadar yüksekken nasıl geçebilir? Bu esnada bazı dramatik olaylara tanık oluyor; sürüsü tarafından terk edilmiş bir geyiğin kurtlar tarafından parçalanması gibi. Yakın çekimlerde bizonun gözlerindeki öfke ve kaygıyı görüyoruz. Bu hisleri bu denli güçlü hissetmemizin bir diğer sebebi de Grabowska'nın inandırıcı kurgusu. Köken'de Węglarz, mültecilere veya onlara yardım edenlere odaklanmak yerine, bu insanlık krizini bir bizonun gözünden içe dönük bir biçimde inceliyor. Ulusal sınırların keyfiliği, insanın doğa üzerindeki etkileri ve görünmez kurbanlar... Köken'in anlattığı bu. Hem de hiç uzatmadan.

The European bison is one of the last two remaining bison species. The other is the American bison. These magnificent animals live in the Białowieża Forest, Europe's oldest, located on the Poland-Belarus border, which has been experiencing a humanitarian crisis for the past four years. Once green, this border is now divided by a rising fence, a radical change that disrupts the natural ecosystem. In the film, on a snowy night, a lone bison remains on one side of the fence, watching its herd on the other. How can it cross when the fences are so high? Meanwhile, it witnesses some dramatic events, such as a deer abandoned by its herd being torn apart by wolves. In close-ups, we see the anger and anxiety in the bison's eyes. Another reason we feel these emotions so deeply and believe in them is director Grabowska's editing. In Bloodline, Węglarz examines this humanitarian crisis from the perspective of a bison, rather than focusing on the refugees or those who help them. The arbitrariness of national borders, the human impact on nature, and the invisible victims... This is what Bloodline tells us. Without beating around the bush.

Salhane
9.10.2025
13.00

#ekosistem
#hayvanhakları
#göç #ormanlar
#yabanhayatı
#mülteciler

ميحجلا ةرجش

THE TREE OF HELL

CEHENNEM AĞACI

RAED ZENO

LÜBNAN
LEBANON
20' / 2024

Camera / Kamera: Hadi Bou Ayash
Editing / Kurgu: Pamela Ghanimeh
Music / Müzik: Naeem Naeem, Ranim Bizri
Sound / Ses: Sleiman Bazzi
Production / Yapım: Eliane Raheb

Raed, evinin önünde büyüyen güzel ağacın, Lübnan ormanlarındaki çevresel çeşitliliği tehdit eden istilacı ağaçlardan biri olduğunu tesadüfen keşfeder. İsrail'in, güney Lübnan'ı, yakıcı ve zehirli beyaz fosfor mühimmatlarıyla hedef alarak dönümlerce araziye, ekinleri ve asırlık zeytin ağaçlarını yaktığı Gazze'deki soykırımın patlak vermesinden sonraki aylara rastlayan bu keşfini, arkadaşı Hadi Awada ve istilacı bitkiler konusunda uzman Dr. Mohammad Abdalla ile paylaşır; araştırmalarına birlikte devam ederler. Raed'in istilacı ağacı Ailanthus, sessizce ve ısrarla yayılan, toprakları istila eden, yerel ekosistemleri boğan ve biyoçeşitliliği bozan bir türdür. Bir yandan istilacı ağaç türlerini inceleyen film, diğer yandan İsrail'in güney Lübnan'a yönelik saldırılarıyla başka bir istila türüne dikkat çeker. Yönetmen Raed Zeno Cehennem Ağacı'nda, istilacı bir ağaç türünün doğada sebep olduğu yıkımla, İsrail'in insanlara ve çevreye yönelik saldırılarının etkisi arasındaki bağlantıdan yola çıkarak, savaşın yol açtığı ekolojik ve insanî acıyı gözler önüne serer.

Raed accidentally discovers that the beautiful tree growing in front of his house is one of the invasive species threatening the environmental diversity of Lebanon's forests. He shares this discovery, which coincides with the months following the outbreak of the genocide in Gaza, where Israel targeted southern Lebanon with incendiary and toxic white phosphorus munitions, burning acres of land, crops, and centuries-old olive trees, with his friend Hadi Awada and Dr. Mohammad Abdalla, an expert on invasive plants, and they continue their research together. Raed's invasive tree, Ailanthus, is a species that spreads silently and persistently, invading land, suffocating local ecosystems, and destroying biodiversity. While examining invasive tree species, the film also draws attention to another type of invasion: Israel's attacks on southern Lebanon. In The Tree of Hell, director Raed Zeno draws a connection between the destruction caused by an invasive tree species in nature and the impact of Israel's attacks on people and the environment, exposing the ecological and human suffering caused by war.

Salhane
9.10.2025
13.00

#ekosistem
#biyoçeşitlilik
#savaş #botanik

ZİYARET

THE VISIT

CEREN BULUT

50

TÜRKİYE
TÜRKİYE
20' / 2025

Camera / Kamera: Ceren Bulut
Editing / Kurgu: Ceren Bulut
Music / Müzik: Efrat Shamir
Production / Yapım: Ceren Bulut

Genç bir kadın, çocukluğunu geçirdiği evde babasını ziyaret eder. Yönetmen Ceren Bulut, tamamını bir cep telefonuyla ve siyah-beyaz olarak çektiği filmde, bu ziyaretin izini sürer. Genç kadın babasının günlük rutinine dahil olurken, çocukluğundan kalan eşyaları babasının yardımıyla dönüştürür. Yönetmen, gündelik ayrıntıları, hatırlama anlarını, ritüelleri, tüm bunları yaparken karakterlerin deneyimini son derece sâde bir gözlemle aktarır. Baba-kızın doğayla kurdukları ilişki, kendileriyle ve birbirleriyle kurdukları ilişkiye ayna olur. Bu yansımaya dışarıdan ilgiyle bakan biri daha vardır: Bir misafir.

A young woman visits her father in the house where she spent her childhood. Director Ceren Bulut traces this visit in a film shot entirely on a cell phone and in black and white. As the young woman takes part in her father's daily routine, she transforms objects from her childhood with his help. The director conveys everyday details, moments of remembrance, and rituals with a remarkably simple, observational style that reflects the characters' experience. The relationship the father and daughter establish with nature mirrors the relationship they build with themselves and with each other. And there is yet another presence, watching this reflection from the outside with interest: a guest.

Halk Eğitim Merkezi
11.10.2025
13.00

#hafıza
#hatırlama
#doğa

İSMİMİ YAZ

WRITE MY NAME

BEGÜM AKSOY

51

TÜRKİYE
TÜRKİYE
15' / 2024

Camera / Kamera: D. Mohammad Ar
Editing / Kurgu: DB Media Plus
Production / Yapım: Begüm Aksoy

Bir çocuğun, memleketinden ayrılmadan önce hafızasında kalan ve aklından hiç çıkaramadığı o son görüntü nedir? Gazze'de yetmiş altı yıldır süren işgal ve bir yılı aşkın süredir devam eden soykırımda, Gazzeli ana babalar, enkaz altında kalan çocuklarının cesetleri parçalanırsa ya da kurtulur da hastaneye götürülürse diye onları kolayca bulmak için çocuklarının kollarına ve bacaklarına isimlerini yazıyorlar. Yönetmen bunu öğrendiği gün, belgeselin fikrine ve ismine karar verdiğini belirtiyor. Filmde zor yaşam koşullarını deneyimlemiş kadın ve çocuklar, neler yaşadıklarını, nasıl hayatta kaldıklarını, sevdiklerini Gazze'de bırakmanın hüznünü ve bir şehrin yok oluşunun kendilerinde bıraktığı hasarı, hep Gazze'ye bir gün geri dönebilmenin umuduyla anlatıyorlar. Fim, Gazze'de çekilmiş güncel video kayıtları, haberler, kişisel arşiv görüntüleri ve animasyonlardan oluşuyor.

What is the last image that remains in a child's memory and cannot be erased from their mind before leaving their homeland? In Gaza, under occupation for seventy-six years and facing genocide for over a year, Gazan parents write their children's names on their arms and legs so they can easily find them if their bodies are torn apart under the rubble or if they are rescued and taken to the hospital. The director states that the day he learned this, he decided on the idea and name of the documentary and to shoot it. In the film, women and children who have experienced harsh living conditions recount what they went through, how they survived, the sadness of leaving their loved ones behind in Gaza, and the damage wrought on them by the destruction of a city, all while holding onto the hope of one day returning to Gaza. The footage consists of recent video recordings, news reports, personal archive footage, and animations shot in Gaza.

Salhane
9.10.2025
13.00

#savaş
#soykırım
#hafıza

SÜVEYŞ'İN ÖTESİNDE: DEĞİŞEN AKDENİZ

BEYOND SUEZ: THE CHANGING MEDITERRANEAN

KENAN VERBAKEL

52

TÜRKİYE
TÜRKİYE
8' / 2024

Camera / Kamera: Kenan Verbakel
Editing / Kurgu: Kenan Verbakel
Music / Müzik: Sky Blue - Infracion Music
Production / Yapım: Kenan Verbakel

Film, zamanımızın en dramatik ekolojik dönüşümlerinden birini ele alıyor. Süveyş Kanalı'nın açılmasından bu yana, Kızıldeniz'den yüzlerce tür Akdeniz'e göç etti. “Lesepsiyen Göçü” olarak bilinen bu süreçte gelenler ekosistemleri yeniden şekillendiriyor, yerel türlerin yerini alıyor ve bilim insanlarını, dalgıçları ve toplulukları hızla değişen bir denizle yüzleşmeye zorluyor. Türkiye, Kaş'ta çekilen belgesel, çarpıcı su altı görüntülerini uzman tanıklıkları ve yerel bakış açılarıyla birleştiriyor. Deniz biyologları, dalgıçlar ve öğrenciler, izleyiciyi bu göçün sonuçlarının en belirgin olduğu mercan resifleri, kayalık kıyılar ve balıkçılık alanlarında yönlendiriyor. Yeni gelen aslan balığı, tavşan balığı vb. türlerin yalnız güzelliğini değil, aynı zamanda biyolojik çeşitlilik ve sürdürülebilir balıkçılık uygulamalarına getirdikleri zorlukları da vurguluyor. Kişisel hikâyeler ve bilimsel bakış açılarıyla, tek bir insan yapımı geçidin, tüm bir denizin kaderini nasıl değiştirdiğini ortaya koyan Süveyş'in Ötesinde: Değişen Akdeniz, ekosistemlerin kırılganlığı ve hem insan hem de ekolojik sınırların sürekli değiştiği bir dünyaya uyum sağlamanın acil gerekliliği konusunda farkındalık çağrısı niteliğinde bir belgesel.

The film addresses one of the most dramatic ecological transformations of our time. Since the opening of the Suez Canal, hundreds of species have migrated from the Red Sea to the Mediterranean. Known as the “Lesebian Migration,” this process is reshaping ecosystems, displacing native species, and forcing scientists, divers, and communities to confront a rapidly changing sea. Filmed in Kaş, Turkey, the documentary combines striking underwater footage with expert testimony and local perspectives. Marine biologists, divers, and students guide viewers through coral reefs, rocky shores, and fishing grounds where the consequences of this migration are most evident. The new arrivals, such as lionfish and rabbitfish, highlight not only their beauty but also the challenges they pose to biodiversity and sustainable fishing practices. Through personal stories and scientific perspectives, Beyond Suez: The Changing Mediterranean reveals how a single man-made passageway changed the fate of an entire sea. It is a documentary that raises awareness about the fragility of ecosystems and the urgent need to adapt to a world where both human and ecological boundaries are constantly shifting.

Salhane
10.10.2025
10.00

#biyoçeşitlilik
#denizyaşamı
#lesepsiyeentürler
#göç

UMA CROSTA DE FERRO

AN IRON CRUST

DEMİR KABUK

VASCO BARBEDO

PORTEKİZ
PORTUGAL
20' / 2024

Camera / Kamera: Vasco Barbedo, Luís Jacinto
Editing / Kurgu: Vasco Barbedo
Music / Müzik: Xavier Paes
Sound / Ses: Vasco Barbedo

Film, Portekiz'in kuzeyindeki bir sanayi bölgesinde, iki kişi arasında kurulan yalın diyalogun etrafında, çağdaş işçi sınıfı deneyimini keskin bir gözlemlerle açığa çıkarıyor. Soruları Portekizli dinleyici soruyor, yanıtları veren ise Brezilyalı göçmen Jonas. Jonas gündüzleri elektrik motoru ve otomobil parçaları üreten bir fabrikada çalışıyor, geceleri ise arabasında tesadüfî karşılaşmalar yaşıyor. Zamanla, hem bant başında hem gecenin içinde tekdüzelik ve belirsizlik ağırlaşmakta. Film, bu sıkışmayı “geceye doğru sürüklenen bir demir kabuğun ağırlığı” imgesiyle duyumsatıyor. Diyalog ilerledikçe fabrika emeği, sanayinin ritmi, göçmenlerin toplumsal konumu ve kirlilik katman katman görünür hâle geliyor. Barbedo'nun sade kurgu ve ses tercihleri ile endüstriyel peyzajı politik ve duygusal bir arka plana dönüşüyor. Film, günümüz Portekiz'indeki işçi sınıfına dair net ve ilgi çekici bir bakış açısı sunuyor.

The film sharply observes the contemporary working-class experience through a simple dialogue between two people in an industrial area in northern Portugal. The questions are asked by a Portuguese listener, and the answers are given by Jonas, a Brazilian immigrant. Jonas works in a factory producing electric motors and car parts during the day, and at night, he has coincidental encounters in his car. Over time, monotony and uncertainty weigh heavily, both on the assembly line and in the night. The film conveys this suffocating feeling with the image of “the weight of an iron crust being dragged into the night.” As the dialogue progresses, factory labor, the rhythm of industry, the social position of immigrants, and pollution become increasingly visible layer by layer. Through Barbedo's pared-down editing and sound choices, the industrial landscape becomes both a political and emotional backdrop. The film offers a clear and compelling perspective on the working class in contemporary Portugal.

Salhane
10.10.2025
10.00

#endüstri
#işçihakları
#göçmenlik

YAKUT AVCILARI

54

20' / 2024

Salhane

10.10.2025

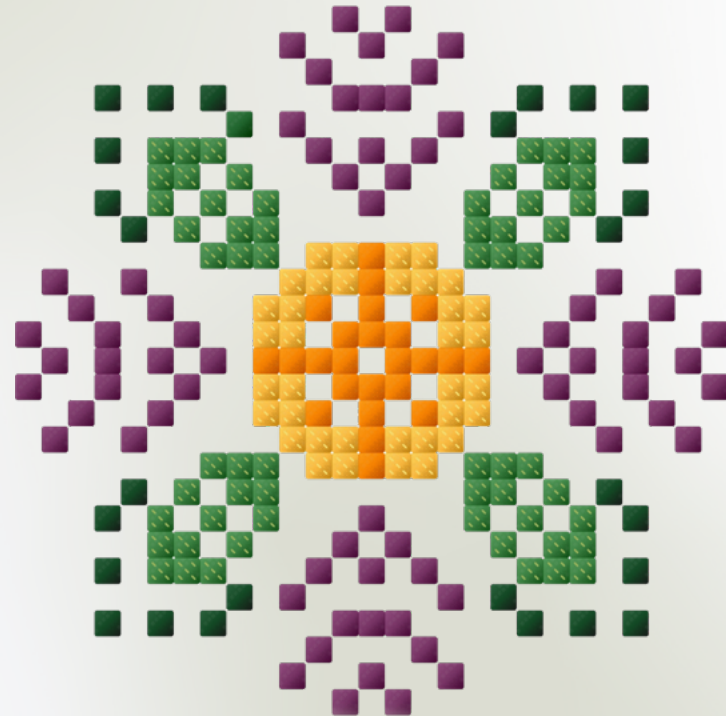
10.00

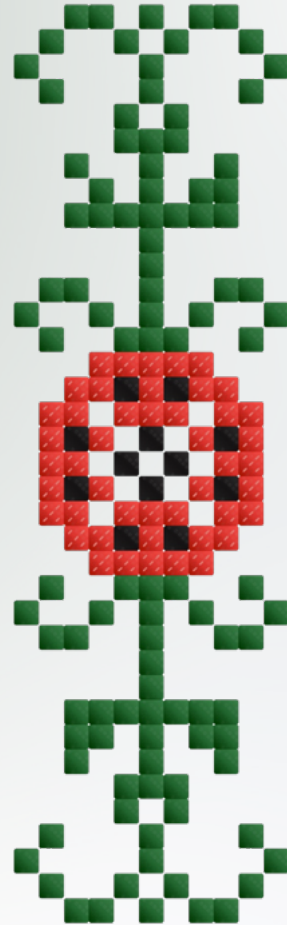
#madencilik

#yoksulluk

#adaletsizlik

55

PANORAMA
PANORAMA

CANCER ALLEY

KANSER SOKAĞI

PAMELA FALKENBERG, JACK COCHRAN

58

ABD, İSPANYA
USA, SPAIN
8' / 2023

Camera / Kamera: Pamela Falkenberg
Editing / Kurgu: Jack Cochran
Writer / Yazan: Lucy English
Sound / Ses: Jack Cochran
Production / Yapım: Pamela Falkenberg

Kanser Sokağı, ABD'nin güneyinde, Louisiana eyaletinin başkenti Doğu Baton Rouge ve New Orleans arasında Mississippi Nehri boyunca uzanan 85 mil uzunluğundaki bir arazi şeridini tanımlıyor. Yol boyu küçük kasabaların dizildiği bu bölgede, kelimenin tam anlamıyla evlerin arka bahçelerine komşu 200'den fazla petrokimya tesisi ve rafineri var. Kanser oranlarının son derece yüksek olduğu bu bölgenin nüfusunu kimler oluşturuyor dersiniz? Tabii ki yoksullar ve siyahlar! Kanser Sokağı'nın, ABD'de kansere neden olan hava kirliliğinin en yoğun olduğu yer olduğu resmi olarak belirlenmiş ve BM insan hakları aktivistleri, Mart 2021'de bunu “çevresel ırkçılık” olarak nitelendirmiş. Film boyunca Kanser Sokağı'nı baştan sona, katmanlı bir biçimde katediyoruz. Ekran, farklı görüntüler ve ekrana çok iyi entegre edilmiş bir yazı tipiyle yazılmış metinler arasında bölünmüş. Metinler, Sri Lanka'da doğup Londra'da büyüyen İngiliz şair Lucy English'e ait. Görüntülerde ise bölgede en az insanlar kadar tehdit altında ve en az onlar kadar kırılğan selvi koruları, sakinlerin evleri ve onlarla tezat, bitişiklerindeki dev tesisler var. Kanser Sokağı, “şiir gibi bir film” değil, “bir şiir filmi”.

Cancer Alley refers to an 85-mile stretch of land along the Mississippi River between East Baton Rouge, the capital of Louisiana, and New Orleans in the southern United States. This region, dotted with small towns along the road, is home to over 200 petrochemical plants and refineries that literally neighbor the backyards of people's homes. Who do you think makes up the population of this region with extremely high cancer rates? The poor and the black, of course! Cancer Alley has been officially designated as the place in the US with the highest concentration of air pollution causing cancer, and UN human rights activists described it as “environmental racism” in March 2021. Throughout the film, we traverse Cancer Street from start to finish in a layered manner. The screen is divided between different images and text written in a font that is very well integrated into the screen. The texts belong to Lucy English, an English poet born in Sri Lanka and raised in London. The images show cypress groves, residents' homes, and the giant facilities adjacent to them, which are at least as threatened and fragile as the people in the area. Cancer Alley is not “a film like a poem,” but “a poem film.”

Salhane
10.10.2025
20.00

#havakirliliği
#endüstri
#ekosistem
#ormanlar
#çevreselırkçılık
#şiir

IL RICERCATORE

THE RESEARCHER

ARAŞTIRMACI

PAOLO CASALIS

İTALYA
ITALY
71' / 2024

Camera / Kamera: Gianluca Grimalda
Editing / Kurgu: Paolo Casalis
Sound / Ses: Paolo Casalis
Production / Yapım: Produzioni Fuorifuoco

Gianluca Grimalda, iklim değişikliğinin toplumsal uyum üzerindeki etkileriyle ilgilenen bir davranışsal ekonomistti ve Kiel Dünya Ekonomisi Enstitüsünde çalışıyordu. Solomon Adaları'nda yaptığı saha çalışması bittiğinde, üniversitesi kendisini beş gün içinde uçakla geri gelmeye zorlayınca, bilimsel kariyeri, geliri ve güvencesi ile içsel bütünlüğünü korumak arasında bir tercih yaptı; “hayır” dedi ve çevresel kaygılar yüzünden işten çıkarılan ilk bilim insanı oldu. “Yavaş seyahat”e yöneldi. 35 gün boyunca 28 bin kilometreden fazla yol katetti. Tüm yolculuğu boyunca 3,5 ton karbondioksit emisyonu üretti ki bu rakam, aynı mesafede bir uçak yolculuğunda ortaya çıkacak emisyonun onda biri idi. Başlangıçta bir medya haberi olarak yayılan bu olay, Casalis'in belgeselinin çekim sürecinin de temelini oluşturdu. Casalis, bu olağanüstü yolculuğu, Grimalda'nın bizzat cep telefonuyla kaydettiği binlerce saatlik görüntü üzerinden kurguladı. Ortaya, tropik denizlerden çöllere, köylere uzanan tutkuyla dolu bir yol filmi, görsel bir destan çıktı. Gülümseten karşılaşmalar, beklenmedik insanlık halleri ve sınırlardaki sıkıntılarla bezeli anlatım, izleyiciyi meraklı ve öznenin bilincini paylaştan bir yolcu haline getiriyor. Araştırmacı, insanlığın gündelik yaşamındaki küçük tercihlerle dünyayı değiştirebileceğine dair güçlü ve umutlu bir hatırlatma.

Gianluca Grimalda was a behavioral economist interested in the effects of climate change on social cohesion and worked at the Kiel Institute for the World Economy. When his fieldwork in the Solomon Islands ended, his university pressured him to return by plane within five days. He had to choose between his scientific career, income, and security, and his integrity; he said “no” and became the first scientist to be fired for environmental concerns. He turned to “slow travel”. He traveled over 28,000 kilometers in 35 days. His entire journey produced 3.5 tons of carbon dioxide emissions, which was one-tenth of the emissions that would have been produced by flying. What began as a media story formed the basis for Casalis' documentary. He constructed this extraordinary journey with raw footage recorded by Grimalda on his cell phone. It is a passionate road movie, a visual epic stretching from tropical seas to the deserts and the villages. The narrative, filled with smiling encounters, unexpected human moments, and the hardships of borders, turns the viewer into a curious passenger. The film serves as a powerful and hopeful reminder that humanity can change the world through the small choices made in everyday life.

#iklimkrizi
#küreselsınma
#ekofelsefe
#yol
#yolculuk

Salhane
9.10.2025
16.00

59

WASSERSTOFF - REVOLUTION ODER ILLUSION? HYDROGEN - REVOLUTION OR ILLUSION? HİDROJEN - DEVRİM YA DA İLLÜZYON?

ANDREAS PICHLER

60

ALMANYA, İTALYA, NORVEÇ
GERMANY, ITALY, NORWAY
90' / 2024

Camera / Kamera: Axel Schnepapat
Editing / Kurgu: Torsten Truscheit
Music / Müzik: Gary Marlowe
Sound / Ses: Pascal Capitolin, Rune Hansen
Production / Yapım: Christian Drawing, Nick Pastucha, Andreas Pichler, Karl Emil Rikardsen

Almanya'daki çelik devi Thyssen Krupp ve Danimarka'daki kargo gemisi operatörü Maersk, devasa ve kirli enerji tüketimlerini “yeşil”e dönüştürmek için kamu desteğiyle büyük miktarda para yatırıyor. Hidrojen bunda merkezi bir rol oynuyor. Aynı zamanda, Fas ve Namibya gibi Afrika ülkeleri de yeni enerji kaynağının dev tedarikçileri olmaya hazırlanıyor. Peki tüm bunlar akla yatkın mı? Yönetmen, bu girişimlerin ardındaki sorunları, üretim zorluklarını, nakliye engellerini, tartışmalı geçici çözümleri, çevresel kaygıları ve Avrupa'nın endüstriyel cazibesini yitirip yitirmediği sorusunu titizlikle ele alıyor ve görsel olarak son derece etkileyici bir dille ifade ediyor. Teknik meselelerin dışında, aynı zamanda enerji politikalarının labirentinde yol alan projelerin kişisel ve toplumsal bedellerini de görünür kılıyor. Acı verici seçimler, beklenmedik zorluklar ve büyük görüşler aracılığıyla, yeşil gelecek arayışındaki sürprizleri mercek altına alıyor.

German steel giant ThyssenKrupp and Danish cargo ship operator Maersk are investing large sums of money with public support to transform their massive and dirty energy consumption into “green” energy. Hydrogen plays a central role in this. At the same time, African countries such as Morocco and Namibia are preparing to become mega suppliers of this new energy source. But does all this make sense? The director meticulously examines the problems behind these initiatives, the production difficulties, the transportation obstacles, the controversial interim solutions, the environmental concerns, and the question of whether Europe is losing its industrial appeal, expressing it all in a visually stunning language. Beyond technical matters, it also reveals the personal and societal costs of projects navigating the labyrinth of energy policies. Through painful choices, unexpected challenges, and grand visions, it puts the surprises in the quest for a green future under the microscope.

Halk Eğitim Merkezi
10.10.2025
10.00

#enerji
#uluslararasıilişkiler

ADIDAS OWNS THE REALITY ADIDAS: GERÇEKLIĞİN SAHİBİ

KEIL ORION TROISI, IGOR VAMOS

ABD, ALMANYA, KAMBOÇYA
USA, GERMANY, CAMBODIA
22' / 2024

Camera / Kamera: Thideth Him, Keil Troisi
Editing / Kurgu: Keil Orion Troisi & Igor Vamos
Production / Yapım: The Yes Men, Clean Clothes Campaign, Threads and Tits

“The Yes Men”, 90'ların sonunda kurulmuş bir aktivist sanat kolektifi. Kendilerini “kimlik düzeltme” sanatçıları olarak tanımlıyorlar. Büyük şirketlerin ya da kurumların temsilcisiymiş gibi davranıp sahte basın etkinlikleri düzenliyorlar. Medya ve kamuoyu, açıklamalarını gerçek sanıyor; kısa süreliğine olsa da dev şirketler ya da hükümetler, gerçekte yapmaları gerekeni yapıyormuş gibi görünmeye başlıyor. Ardından gerçek ortaya çıkıyor ve tartışma büyüyor. İşte bu ekip, küresel moda ve hazır giyim markalarına karşı yürütülen uluslararası işçi hakları hareketi olan “Pay Your Workers”la ortaklaşa bir eylem yapıyor. Adidas'ın tedarik zincirindeki işçilerin haklarını savunmak amacıyla 2023 Berlin Moda Haftası'nda sahte bir defile düzenliyorlar. İzleyenleri önce şaşkınlığa sonra da coşkulu alkışlara sürükleyen şov, medyada bir süre gerçek sanılıyor; hatta kimileri Adidas'ın devrimci bir karar aldığı izlenimini yayıyor. Şirket hızla açıklama yapmak zorunda kalıyor ama çok geç; mesele kamuoyunun gündemine taşınıyor. Aktivistlerin zekice kurguladığı bu yanılsama, hem moda dünyasının hem de küresel markaların sorumluluklarını tartışmaya açarak işçilere güçlü bir dayanışma zemini sunuyor.

“The Yes Men” is an activist art collective founded in the late 1990s. They describe themselves as “identity correction” artists. They pose as representatives of large corporations or institutions, organizing fake press activities. The media and public believe their statements to be true; for a short time, large corporations or governments appear to be doing what they should be doing. Then the truth comes out, and the debate grows. They are collaborating with “Pay Your Workers,” an international workers' rights movement against global fashion and ready-to-wear brands. They organize a fake fashion show at Berlin Fashion Week 2023 to defend the rights of workers in Adidas' supply chain. The show, which first shocks and then elicits enthusiastic applause from the audience, is believed to be real in the media for a while; some even spread the impression that Adidas has made a revolutionary decision. The company is forced to issue a statement quickly, but it's too late; the issue has already made its way onto the public agenda. This cleverly orchestrated illusion by the activists opens up a discussion about the responsibilities of both the fashion world and global brands, providing workers with a strong foundation for solidarity.

61

Salhane
10.10.2025
10.00

#aktivizm
#işçihakları
#moda
#dayanışma
#mizah

DAS ROHSTOFF - DILEMMA

SCARS OF GROWTH

BÜYÜMENİN YARALARI

MONIKA GRASSL, LINDA OSUSKY

62

AVUSTURYA, ALMANYA

AUSTRIA, GERMANY

90' / 2025

Cinematography / Sinematografi: Carolina Steinbrecher, Patrick Wally
Editing / Kurgu: Lisa Zoe Geretschläger
Music / Müzik: Jan Vysocky
Sound / Ses: Lenja Gathmann
Production / Yapım: Andi G. Hess, Danny Krausz

Avrupa'nın yeni büyüme stratejisi olan Yeşil Mutabakat, aynı zamanda gezegeni iklim çöküşünden kurtarma reçetesi olarak sunuluyor. AB, elektrikli arabalar ve yenilenebilir enerji kaynaklarıyla gezegeni korurken, ekonomik büyümeyi de teşvik edebileceğine inanıyor. Bu mümkün mü? Yeşil teknolojiler, çoğunlukla Çin tarafından tedarik edilen birçok kritik metal gerektiriyor. Bu kez de bağımlılıkları azaltmak için Avrupa'daki yeşil madenlerin yeniden açılmasından yana duruyor politikacılar. Gerçekleşecek olursa, bunun bedelini ödeyecek olanlar, bu bölgelerde yaşayan insanlar. Onlar, enerji dönüşümü uğruna hayatlarının feda edileceğinden endişe ediyorlar. İçlerinden biri, toprağı için mücadele eden İspanyol çiftçi Héctor. Geleneklerini korumak isteyen Kuzey İsveçli iki yerli ren geyiğı çobanı Matti ve Karin Niia da aynı endişeyi taşıyorlar ve yaşam tarzlarını tehdit eden madencilik projelerine karşı mücadele etmeye kararlılar. Sektör, yeni madenlerin açılmasını kolaylaştırmak için kritik hammaddeler hakkında bir AB yasasının kabul edilmesi için lobi yaparken, çevreci bir STK'dan Diego, madencilığın gerçekten sürdürülebilir olup olamayacağını araştırmak için Avrupa'yı dolaşarak yerel topluluklar, aktivistler ve madencilik sektörünün önde gelen temsilcileriyle görüşüyor.

The European Green Deal, Europe's new growth strategy, is also being presented as a prescription to save the planet from climate collapse. The EU believes that while protecting the planet with electric cars and renewable energy sources, it can also stimulate economic growth. Is this possible? Green technologies require many critical metals, mostly supplied by China. This time, politicians are in favor of reopening green mines in Europe to reduce dependencies. If this happens, those who will pay the price are the people living in these regions. They fear that their lives will be sacrificed for the sake of the energy transition. One of them is Héctor, a Spanish farmer fighting for his land. Matti and Karin Niia, two indigenous reindeer herders in Northern Sweden who want to preserve their traditions, share the same concern and are determined to fight mining projects that threaten their way of life. While the industry lobbies for the adoption of an EU law on critical raw materials to facilitate the opening of new mines, Diego from an environmental NGO travels across Europe to investigate whether mining is truly sustainable, meeting with local communities, activists, and leading representatives of the mining sector.

#yeşilteknoloji
#yeşilmadencilik
#enerji

Halk Eğitim Merkezi

11.10.2025

10.00

DAS CINZAS

FROM THE ASHES

KÜLLERDEN

IAN JORDANU

BREZİLYA

BRAZIL

23' / 2024

Camera / Kamera: Bruno Obara, Karina Iliescu, Ian Iordanu
Editing / Kurgu: Ian Iordanu
Music / Müzik: João Sirangelo, Ian Iordanu, Rodrigo Olivério
Sound / Ses: João Sirangelo, Xofan
Production / Yapım: Julio Avanci, Ian Iordanu

Belgesel, Brezilya'nın Atlantik kıyısında yer alan ve dünyanın en fazla biyolojik çeşitliliğe sahip ekosistemlerinden biri olan Atlantik Orman'ında, giderek ağırlaşan iklim krizi ve orman yangınlarının yerel düzeydeki etkilerine odaklanıyor. Çevre koruma alanında çalışan STK'lardan biri olan SIMBiOSE'nin bünyesindeki Itapetinga gönüllü orman ekibi her yıl buradaki orman yangınlarını önlemek ve bunlarla mücadele etmek için çalışıyor. Film, onların Atibaia bölgesindeki mücadelesini takip ederek, yangınlara karşı yerelden yükselen dayanışmayı ve küçük ama kalıcı koruma pratiklerini görünür kılıyor. Gözleme dayalı kısa belgeselin, saha çalışması, ekip görüntüleri ve yangın sonrası ekolojik tahribatın izleri üzerinden ilerleyen bir yapısı var. Yerel ekoloji hareketleri, yangınlarla mücadelede hazırlık, eğitim ve topluluk örgütlenmesi ile biyolojik çeşitlilik kaybı ve iklim adaleti konuları öne çıkan temalardan.

The documentary focuses on the increasingly severe climate crisis and the local impacts of forest fires in the Atlantic Forest, located on Brazil's Atlantic coast and one of the world's most biologically diverse ecosystems. The Itapetinga volunteer forest team, part of SIMBiOSE, an NGO working in environmental protection, works every year to prevent and combat forest fires here. The film follows their struggle in the Atibaia region, highlighting the solidarity rising locally against the fires and small but lasting conservation practices. The observational short documentary progresses through fieldwork, team footage, and traces of ecological damage after the fires. Local ecological movements, preparedness, education, and community organization in the fight against fires, as well as biodiversity loss and climate justice, are prominent themes.

#yerelekolojihareketleri
#ormanlar
#yangın
#biyolojikçeşitlilik

Salhane

8.10.2025

13.00

63

DIN 18035

DIN 18035

SIMONA OBHOLZER

64

AVUSTURYA

AUSTRIA

13' / 2024

Camera / Kamera: Michael Schindegger, Simona Obholzer
Editing / Kurgu: Simona Obholzer
Sound / Ses: Sara Pinheiro

“DIN”, Deutsches Institut für Normung/ Alman Standardizasyon Enstitüsü, “18035” ise Almanya’da spor sahalarının yapımına ilişkin standartlar dizisi anlamına geliyor. Bu kısa belgeselde, bir futbol sahasının standartlara göre inşası gözlemsel-deneyisel biçimde aktarılıyor. Kum ve toprak katmanlarının istiflenip düzleştirilmesi, rulo çimlerin açılıp istenilen ölçülerde kesilip yerleştirilmesi... Katman katman tüm süreç kusursuz bir mühendislik koreografisi gibi ilerliyor. Filmin diyalogsuz yapısı sayesinde izleyici, sahadaki sesleri ve ritmi neredeyse bedensel bir deneyim gibi hissediyor. Film, doğa ile yapay arasındaki sınırları bulanıklaştırarak standardizasyonun ekolojik ve toplumsal sonuçlarını düşündürüyor: Bu yüzeyin böyle üretilmesinin standartlarını kim belirliyor, nasıl uygulanıyor ve bunun bedelini kim ödüyor?

“DIN” stands for Deutsches Institut für Normung/ German Institute for Standardization, and “18035” is a series of standards relating to the construction of sports fields in Germany. The short documentary presents the construction of a soccer field according to these standards in an observational-experimental manner. Layering and leveling sand and soil, unrolling turf, cutting it to the desired dimensions, and laying it down... Layer by layer, the entire process progresses like a flawless engineering choreography. Thanks to the film’s dialogue-free structure, the viewer experiences the sounds and rhythm of the field almost as a physical sensation. The film blurs the boundaries between nature and the artificial, prompting reflection on the ecological and social consequences of standardization: Who sets the standards for producing this surface in this way, how are they implemented, and who pays the price?

Halk Eğitim Merkezi

09.10.2025

13.00

#standardizasyon
#doğa

PREKID VATRE

CEASEFIRE

ATEŞKES

JAKOB KRESE

ALMANYA, İTALYA, SLOVENYA

GERMANY, ITALY, SLOVENIA

31' / 2025

Camera / Kamera: Jakob Krese
Editing / Kurgu: Annika Mayer
Music / Müzik: Gaston Ibarroule
Sound / Ses: Gaston Ibarroule
Production / Yapım: Annika Mayer, Jakob Krese, Ivana Naceva

Hazira, Srebrenica katliamından kurtulmuş, ancak yıllar sonra hâlâ Ježevac mülteci kampında yaşamını sürdürüyor. Savaşın üzerinden otuz yıl geçmesine rağmen doğup büyüdüğü dağ köyüne dönmesi mümkün olmamış, çünkü köyü artık Sırbistan sınırları içinde. Hazira, keskin bir kara mizah ve sarsılmaz bir dirençle günlük rutinini yerine getiriyor; odun topluyor, temizlik yapıyor, barındaki yaşamı sürdürmeye, iç mekân ve dış mekân arasındaki sınırdaki kurulan yaşam koşullarıyla yüzleşmeye, hafızayla, geçmişin gölgesiyle yaşamaya, hayatta kalmaya çalışıyor. Tüm bunlar onun için hem bir başa çıkma mekanizması hem de asla silinmeyen bir travmaya ve onu yalnız bırakan sisteme karşı sessiz bir protesto. Hazira’yı merkeze alan film, aynı zamanda Bosna-Hersek’teki siyasî ve toplumsal durumun durağanlığına, travmanın kuşaklar boyunca etkisine ve unutulmuşluk hissine ayna tutuyor.

Hazira survived the Srebrenica massacre, but years later, she still lives in the Ježevac refugee camp. Thirty years after the war, she has been unable to return to the mountain village where she was born and raised, because her village now lies within the borders of Serbia. Hazira carries out her daily routine with sharp dark humor and unwavering resilience; she collects wood, cleans, tries to sustain life in the shelter, confronts the living conditions established on the border between interior and exterior spaces, lives with memory and the shadow of the past, and struggles to survive. All of this is both a coping mechanism for her and a silent protest against the inerasable trauma and the system that left her behind. Centering on Hazira, the film also holds up a mirror to the stagnation of the political and social situation in Bosnia and Herzegovina, the intergenerational impact of trauma, and the feeling of being forgotten.

65

Salhane

9.10.2025

13.00

#savaş
#soykırım
#hafıza

ATAMEKEN WE LIVE HERE BİZ BURADA YAŞIYORUZ

ZHANANA KURMASHEVA

66

KAZAKİSTAN
KAZAKHSTAN
80' / 2025

Camera / Kamera: Kuanysh Kurmanbayev
Editing / Kurgu: Aidan Serik
Music / Müzik: Akmaral Mergen
Sound / Ses: Ilya Gariyev
Production / Yapım: Banu Ramazanova

Film, Kazak bozkırının ortasında, Sovyet döneminde kırk yılı aşkın süre boyunca gerçekleştirilen 456 nükleer testin görünmez mirasını araştırıyor. Bugün bir buçuk milyondan fazla insan mağdur kabul ediliyor ve bu sahadan sadece 30 ila 60 km. uzakta, on binden fazla nüfusa sahip köyler hâlâ varlığını sürdürüyor. Filmde iki ekolojist, yerleşime uygun olmayan radyoaktif bölgeleri haritalandırırken, üç kuşağın iç içe geçmiş hikâyeleri üzerinden de radyasyonun bedensel, psikolojik ve toplumsal etkilerini izliyoruz. Yaşlı adam kaybolan köylerin ve ölülerin hafızasını diri tutmaya çalışıyor; onun oğlu, kızının nadir hastalığının sebebini araştırıyor. En genç kuşak ise geçmişin gölgesinde geleceğe tutunmanın yollarını arıyor. Kurmasheva, geniş step manzaraları, boşaltılmış laboratuvarlar ve krater gölleri ile kişisel anıları bir araya getirerek sessiz ama güçlü bir tanıklık sunuyor. Atameken, bir yandan çevresel felaketin toplumsal boyutunu, diğer yandan hafızanın ve direncin nasıl kuşaktan kuşağa aktarıldığını incelikli bir dille anlatıyor.

The film explores the invisible legacy of 456 nuclear tests conducted over more than forty years during the Soviet era in the middle of the Kazakh steppe. Today, more than one and a half million people are recognized as victims, and villages with populations of over ten thousand still exist just 30 to 60 km away from this site. In the film, two ecologists map out areas unsuitable for settlement due to radioactivity, while we follow the intertwined stories of three generations to trace the physical, psychological, and social effects of radiation. The old man tries to keep alive the memory of the lost villages and the dead; his son investigates the cause of his daughter's rare illness. The youngest generation searches for ways to hold on to the future in the shadow of the past. Kurmasheva brings together personal memories with vast steppe landscapes, abandoned laboratories, and crater lakes to offer a quiet but powerful testimony. Atameken delicately explores both the social dimensions of environmental disaster and how memory and resilience are passed down from generation to generation.

Salhane
10.10.2025
20.00

#nükleer
#radyasyon
#çevrefelaketi

SUR LA PAILLE THE LAST STRAW SON DAMLA

ÉRIC GUÉRET

FRANSA
FRANCE
73' / 2025

Camera / Kamera: Éric Guéret
Editing / Kurgu: Isabelle Szumny
Music / Müzik: Étienne Bonhomme, Pierre Fruchard
Sound / Ses: Éric Guéret
Production / Yapım: Emma Lepers

Olivier, dört yıl önce Fransa'nın Bretonya bölgesinde, hayalini kurduğu sürdürülebilir, organik domuz çiftliğini kurarak, toprağına, hayvanlarına ve gezegene saygılı bir üretim modelini hayata geçirdi. Ancak bugün bu hayal büyük bir tehlikeyle karşı karşıya. Organik tarım sektörü derin bir krizin eşiğinde ve Olivier'in çiftliği iflas riski altında. Yönetmen, Olivier'in ekonomik baskılar, borçlar ve devletin azalan desteğı karşısında verdiği günlük mücadeleyi titiz bir gözlemci bakışıyla takip ediyor. Film, yalnızca bir çiftçinin dramını değil, aynı zamanda bir tarım modelinin ve bir ekolojik idealin de çöküş hikâyesini anlatıyor. Çevreyi ve biyolojik çeşitliliğı koruyan tek tarım modeli, üstelik de hükümet tarafından teşvik edilmesine rağmen neden terk edilir?

Four years ago, Olivier established his dream sustainable, organic pig farm in France's Brittany region, implementing a production model respectful of the land, animals, and the planet. However, today this dream faces a major threat. The organic farming sector is on the brink of a deep crisis, and Olivier's farm is at risk of bankruptcy. The director meticulously observes Olivier's daily struggle against economic pressures, debts, and declining government support. The film tells not only the story of a farmer's drama, but also the story of the collapse of an agricultural model and an ecological ideal. Why is the only agricultural model that protects the environment and biodiversity being abandoned, even though it is encouraged by the government?

#organikhayvancılık
#biyoçeşitlilik
#ekonomi
#kriz

Salhane
8.10.2025
16.00

67

LES COURANTS PARALLÈLES

THE PARALLEL CURRENTS

PARALEL AKIMLAR

PABLO CHAVANEL

68

FRANSA, KAMBOÇYA
FRANCE, CAMBODIA
68' / 2024

Camera / Kamera: Pablo Chavanel
Editing / Kurgu: Thomas Guidon
Music / Müzik: Mark Priore
Sound / Ses: Pablo Chavanel - Mike Baudoncq
Production / Yapım: Fanny Chrétien

Belgesel, Kamboçya'nın Mekong Nehri boyunca akan iki hikâyeyi yan yana getiriyor. Bir yanda, yerli bir topluluğun lideri olan Samnang, baraj projelerinin nehrin akışını ve geçim kaynaklarını tehdit ettiği köyünde, yetkililerin tüm baskısına rağmen topluluğunu örgütlemeye, topraklarını ve su kaynaklarını savunmaya çalışıyor. Diğer yanda ressam Sothy, elli yıl önce yaşanan Kızıl Kmer soykırımından sağ kurtulmuş biri olarak, fırsatını geçmişin hayaletlerini görünür kılmak için kullanıyor; resimleri hem kişisel bir yas hem de toplumsal bir hatırlama eylemi haline geliyor. Chavanel, bu iki karakterin hikâyesini şiirsel bir dille örerken, nehirdeki ve toplumdaki “paralel akıntıları” izleyiciye hissettiriyor. Film, bireysel direnişler ve sanatsal tanıklıklar aracılığıyla, bir yanda doğanın akışına müdahale eden siyasî ve ekonomik güçleri, diğer yanda bu güçlere karşı verilen sessiz ama ısrarlı mücadeleyi belgeliyor.

The documentary brings together two stories flowing along Cambodia's Mekong River. On one side, Samnang, leader of an indigenous community, struggles to organize his community and defend their land and water resources in their village, where dam projects threaten the river's flow and livelihoods, despite the pressure from authorities. On the other hand, painter Sothy, a survivor of the Khmer Rouge genocide fifty years ago, uses his brush to make the ghosts of the past visible; his paintings become both a personal mourning and a collective act of remembrance. Chavanel weaves the stories of these two characters in poetic language, conveying to the viewer the “parallel currents” in the river and in society. Through individual acts of resistance and artistic testimony, the film documents, on the one hand, the political and economic forces interfering with the flow of nature and, on the other, the silent but persistent struggle against these forces.

Salhane
9.10.2025
20.00

#yerlihalklar
#suhakkı #resim
#çevreadaleti

MUZAFFER

MUZAFFER

ÖMER FARUK ÇETİN

TÜRKİYE
TÜRKİYE
40' / 2025

Camera / Kamera: Mustafa Demiralp
Editing / Kurgu: Ömer Faruk Çetin
Music / Müzik: Ahmet Günay
Sound / Ses: Yunus Emre Demiralp
Production / Yapım: Ömer Faruk Çetin

Yönetmen, Kütahya'nın Tavşanlı ilçesine bağlı Dulkadir Köyü'nden geçerken gördüğü virane mezarlık ve köydeki terk edilmişlik hissinden etkilenerek bu filmi yapmaya karar vermiş. Çekimler; köy ile temasa geçme, hikâyeyi keşfetme aşamaları da dahil olmak üzere yaklaşık dört yıl süren bir ön hazırlık sürecinden sonra başlamış. Belgesel, doğduğu topraklardan ayrılmayı reddeden ve köyde yalnız yaşayan Muzaffer Amca'nın hikâyesi etrafında “kayboluş”, unutulmuş, mekânla bağın zayıflaması, hafıza ve geçmişin izleri gibi temalar etrafında yoğunlaşıyor. Film aynı zamanda köyün kültürel belleğine, terk edilmiş mekânların ruhuna da eğiliyor. Yalnızca fiziksel yıkımları değil, yaşanmışlıkların sessiz izlerini, insanların mekânla ve ölümle kurduğu ilişkiyi de yansıtıyor. Toplumsal belleği korumak ve unutulmuşluk kavramını izleyiciye sorgulatmak için çaba gösteriyor.

The director decided to make this film after being moved by the cemetery in ruins and the sense of abandonment he witnessed in Dulkadir Village, near Tavşanlı, Kütahya. Filming began after a preparation process lasting approximately four years, including establishing contact with the village and discovering the story. The documentary centers on the story of Uncle Muzaffer, who refuses to leave his native land and lives alone in the village, focusing on themes such as “disappearance,” oblivion, the weakening of ties to place, memory, and traces of the past. The film also delves into the cultural memory of the village and the spirit of abandoned places. It reflects not only physical destruction but also the silent traces of lived experiences and the relationship people establish with place and death. It seeks to preserve social memory and make the viewer question the concept of oblivion.

69

Salhane
11.10.2025
10.00

#hafıza
#zaman
#mekan
#insan

HAYALET DENİZ

GHOST SEA

ŞENAY ERTORUN

70

TÜRKİYE

TÜRKİYE

25' / 2024

Cinematography / Sinematografi: Hüseyin Genç, Murat Teperyurt, Serdar Avcı,
Umut Onur Akyüz
Editing / Kurgu: Şenay Ertorun
Music / Müzik: Adam Hinden, Borrtex
Sound / Ses: Stereo
Production / Yapım: Şenay Ertorun

Hayalet Deniz, Marmara Denizi'ni kaplayan müsilaj felaketini yalnızca bir çevre olayı olarak değil, toplumsal bir uyarı olarak ele alıyor. Yönetmen, denizin yüzeyini kaplayan beyaz tabakanın ötesine geçerek, dalgaların altındaki görünmeyen ekolojik çöküşü gözler önüne seriyor. Filmde dalış görüntüleri, bilim insanlarının açıklamaları ve bölge halkının tanıklıkları bir araya getirilerek deniz ekosisteminin nasıl hızla yok olma tehlikesiyle karşı karşıya olduğu anlatılıyor. Sanayileşme, kirlilik, iklim değişikliği ve yanlış şehirleşme politikalarının bir sonucu olarak denizin nefes alamaz hâle gelişi aktarılıyor. İzleyiciye hem bir alarm hem de bir sorumluluk çağrısı yapan belgesel, Marmara'nın hayatta kalması için bir an evvel kolektif farkındalığın artması ve acil önlemlerin alınması gerektiğini vurguluyor.

Ghost Sea addresses the mucilage disaster covering the Marmara Sea not only as an environmental event but also as a social warning. The director goes beyond the white layer covering the sea's surface, revealing the invisible ecological collapse beneath the waves. The film combines diving footage, explanations from scientists, and testimonies from local residents to illustrate how the marine ecosystem is rapidly facing the threat of extinction. It conveys how the sea has become suffocated as a result of industrialization, pollution, climate change, and misguided urbanization policies. Serving as both an alarm and a call to responsibility for the viewer, the documentary emphasizes the urgent need for increased collective awareness and immediate action to ensure the survival of the Marmara Sea.

Salhane

11.10.2025

10.00

#denizkirliliği
#müsilaj
#ekosistem

SEVA ايسوس

SEVA / TOGETHER

SEVA

NESİME KARATEKE

TÜRKİYE

TÜRKİYE

54' / 2025

Camera / Kamera: Nesime Karateke
Editing / Kurgu: Nesime Karateke
Music / Müzik: Banu Kanıbelli, Mihrap Eskiocak
Sound / Ses: Nesime Karateke
Production / Yapım: Postane

Seva, 6 Şubat 2023 depremlerinin ardından büyük yıkıma uğrayan Antakya'nın sokaklarında, evlerinde ve atölyelerinde hayatı yeniden kurma çabalarına tanıklık ediyor. Film, “belirsizlik, boşluk, yas, flizlenme ve iyileşme” temalarının bir araya geldiği, bir topluluğun yok olmuş mekânlarda yeniden kök salma mücadelesinin görsel bir ifadesi. Kadınların, çocukların ve gençlerin sanatsal üretimle, el işiyle, müzik ve dansla hayata tutunma pratikleri, kamera aracılığıyla izleyiciye umut ve dayanışma hissi aktarıyor. Yönetmen Nesime Karateke'nin görüntü yönetmenliğini ve kurgusunu da üstlendiği film, yıkıntılar arasındaki sessizliği, toplumsal dayanışmanın ritmini ve iyileşme sürecinin kırılganlığını şiirsel bir dille belgeliyor. Bir afet sonrası toplumsal belleğin nasıl inşa edildiğini ve yaşamın yeniden yeşermesi için bireylerin nasıl yan yana geldiğini çarpıcı bir şekilde aktarıyor.

Seva bears witness to the efforts to rebuild life in the streets, homes, and workshops of Antakya, which suffered extensive destruction following the earthquakes of February 6, 2023. The film is a visual expression of a community's struggle to take root again in destroyed spaces, bringing together themes of “uncertainty, emptiness, mourning, sprouting, and healing.” The practices of women, children, and young people clinging to life through artistic production, handicrafts, music, and dance convey a sense of hope and solidarity to the viewer through the camera. The film poetically documents the silence among the ruins, the rhythm of social solidarity, and the fragility of the healing process. It powerfully conveys how social memory is constructed after a disaster and how individuals come together for life to blossom again.

Salhane

11.10.2025

16.00

#deprem
#yas
#dayanışma
#iyileşme

KÜÇÜK BULUNTULAR

SMALL FINDS

SEVGİ ORTAÇ

72

TÜRKİYE

TÜRKİYE

20' / 2023

Camera / Kamera: Sevgi Ortaç
Editing / Kurgu: Sevgi Ortaç
Sound / Ses: Sevgi Ortaç
Sound Mix / Ses Miksaj: Ahmet M. Ögüt
Production / Yapım: Sevgi Ortaç

Olympos Antik Kenti artık eskisi gibi el değmemiş bir kaçış mekanı, bir “saklı cennet” değil. Harabeleri toprak altından çıkartıldı ve gözetleme kameralarıyla izleniyor. Fakat ütopyaların tarihe karışması ve tanrıların dağının müzeleşmesi hikâyenin sonu olamaz. Çocukluğunda onu büyüleyen bu yeri yeniden hatırlamaya çalışan eski bir seveni ve onu takip eden bir üst ses, kazıların sürdüğü kentte gezerler. Olympos'un yıldızlara uzanan, büyük, kutsal ve tastamam hikâyeleri yerine artık yeryüzüyle meşgul olma vakti gelmiştir. Peki ufka hâkim büyük ve kuşatıcı bir anlatının yokluğunda, yerinden oynayan bunca şey nasıl örgütlenir? Taşlar, kazıcılar, ağlarını ören örümcekler, turistler ve sevenler; konumlarını bir süreliğine terk edip bir yenilik denemek için bir araya gelebilirler mi?

The ancient city of Olympos is no longer an untouched escape, a “hidden paradise.” Its ruins have been unearthed and are monitored by surveillance cameras. But the fading of utopias into history and the museumification of the mountain of the gods cannot be the end of the story. An old lover trying to remember this place that bewitched her in her childhood, and a voice following her wandering around the city, where excavations continue. Instead of Olympos's grand, sacred, and complete stories reaching for the stars, it is now time to engage in the earth beneath. But how to organize all those things in pieces, without a grand narrative dominating the horizon? Stones, diggers, spiders weaving their nets, tourists, and lovers; could they abandon their positions for a while and come together to try something new?

Salhane

10.10.2025

16.00

#arkeoloji

#mitoloji

RAINS DON'T MAKE US HAPPY ANYMORE

ARTIK YAĞMURLAR BİZİ MUTLU ETMİYOR

YASHASVI JUYAL

73

HİNDİSTAN

INDIA

26' / 2025

Camera / Kamera: Dipesh Manral
Editing / Kurgu: Yashasvi Juyal
Sound / Ses: Ankit Thapa
Music / Müzik: Ankit Thapa & Dipesh Manral
Production / Yapım: Sharad Mehra

Salhane

8.10.2025

13.00

#yereltopluluklar

#yerelbellek

Himalayalar'ın yükseklerindeki Lohari köyü, Vyasi Hidroelektrik Santrali barajının suları altında kalır. Sulara gömülmüş köyünün kalıntılarında yaşayan Jaunsari kabilesinin son üyesi, genç bir anlatıcı, vaktiyle toprağın, büyüü bir şekilde nabız gibi attığı zamanları hatırlar. Hikâye, bu genç anlatıcının, uzun zaman önce ölmüş bir kıza yazdığı mektuplar üzerinden ilerler. Yerinden edilme, hafıza ve kayıp temalarını işleyen belgesel, gerçek ile efsane arasındaki sınırı bulanıklaştırarak Lohari köyünün mitlerle örülü hikâyesini günümüzle buluşturuyor.

The village of Lohari, high in the Himalayas, lies submerged beneath the waters of the Vyasi Hydroelectric Power Plant dam. The last member of the Jaunsari tribe, a young storyteller, lives among the ruins of his submerged village, remembering a time when the earth once beat like a magical pulse. The story unfolds through letters written by this young storyteller to a girl who died long ago. Exploring themes of displacement, memory, and loss, the documentary blurs the line between reality and legend, bringing the myth-woven story of Lohari village into the present day.

A STRANGE COLOUR OF DREAM BİR GARİP RÜYA RENGİ

YASEMİN AKINCI

74

TÜRKİYE, FRANSA

TÜRKİYE, FRANCE

74' / 2024

Cinematography / Sinematografi: Yasemin Akıncı, Stephanos Magriotis, Meryem Yavuz
Editing / Kurgu: Yasemin Akıncı, Suzanne Van Boxsom, Valentina Barriga
Sound / Ses: Yasemin Akıncı, Alexandre Frigault
Music / Müzik: Anıl Eraslan
Production / Yapım: Aslıhan Altuğ, Kıvılcım Akay, Gregory Ghersy, Thomas Robin, Louis Grangé

Emekli mimar Ertıl, İstanbul'un merkezinde bir apartman kompleksinde yaşıyor. Hâlâ sevgili eşinin ölümünün yasını tutuyor ve zamanını, Türkiye'nin gerçekleşmemiş modernleşme hayallerinden ilham alan, cami, müzik tiyatrosu ve tatil köyü gibi yapıların dijital 3B modellerini tasarlayarak geçiriyor. Yönetmen torunu Yasemin Akıncı, bu ilgi çekici ve tutkulu seksenlik adamı, on yıl boyunca evinde veya şehrin sokaklarında takip ederek, şüpheli bir şekilde hayata geçirilmiş inşaat projelerinin çirkinliğini eleştiriyor. Ayrıca, hâlâ varlığını sürdüren kendi projelerini de ziyaret ediyor. Film boyunca gördüğümüz, onun çalışmalarına ve hayatına dair aile fotoğrafları, modern Türkiye'nin çalkantılı gelişmelerini yansıtıyor. Etrafında yeni binalar yükseldikçe, Ertıl'ın hayal dünyası ile şehrin gerçekliği arasındaki uçurum derinleşiyor. Sonra bir gün, kendi apartmanının depreme dayanıklı olmadığı için yıkılacağı haberini alıyor.

Retired architect Ertıl lives in an apartment complex in the center of Istanbul. He is still mourning the death of his beloved wife and spends his time designing digital 3D models of structures such as mosques, music theaters, and holiday villages, inspired by Türkiye's unfulfilled dreams of modernization. His granddaughter, director Yasemin Akıncı, follows this fascinating and passionate octogenarian around his home and the city streets for ten years, criticizing the ugliness of suspiciously executed construction projects. She also visits his own projects, which still exist. The family photographs we see throughout the film, depicting his work and life, reflect the turbulent developments of modern Türkiye. As new buildings rise around him, the gap between Ertıl's imagination and the city's reality deepens. Then one day, he receives the news that his own apartment building will be demolished because it is not earthquake-resistant.

Salhane
10.10.2025
16.00

#mimari
#kentleşme
#istanbul

TAHRİBAT: KUŞLAR SULAK ALANA DÖNERKEN AS BIRDS RETURN TO WETLAND: DEVASTATION

ÖZGE DORUK

75

TÜRKİYE

TÜRKİYE, FRANCE

19' / 2025

Cinematography / Sinematografi: Pınar Cankul
Editing / Kurgu: Damla Kopuz
Music / Müzik: Ümit Tuncay Aydın
Production / Yapım: Kazdağı Doğal ve Kültürel Varlıkları Koruma Derneği/Kazdağı Association for the Protection of Natural and Cultural Assets

Kazdağları'nın eteklerindeki küçük bir kasabanın insan baskısıyla nasıl büyüyüp genişlediğini ve bu büyümenin ortasında kalan Akçay Sulak Alanı'nın sessiz direnişini anlatıyor. Belgesel, son yıllarda ekolojik tahribatlarla yüzleşen bu biricik alanın mücadelesine yakından bakarken; mevsim döngülerinde göç eden kuşların izini sürüyor, sazlıkların ekosistemdeki hayatî rolünü sahadaki çalışmalar eşliğinde ortaya koyuyor. Film, hem kaybolma tehlikesi altındaki bu yaşam alanının değerini hem de onu korumak için verilen çabayı yalın ve etkileyici bir dille aktarıyor.

It tells the story of how a small town at the foot of the İda Mountains (Kazdağları) grew and expanded under human pressure, and the silent resistance of the Akçay Wetlands caught in the middle of this growth. The documentary takes a close look at the struggle of this unique area, which has faced ecological destruction in recent years, while tracing the migration of birds through the seasons and revealing the vital role of reeds in the ecosystem through fieldwork. The film conveys both the value of this endangered habitat and the efforts to protect it in a simple and compelling manner.

Salhane
9.10.2025
16.00

#doğalyaşam
#su
#çarpık kentleşme

ةزغ نم تابذبذ

VIBRATIONS FROM GAZA

GAZZE'DEN TİTREŞİMLER

REHAB NAZZAL

76

KANADA, FİLİSTİN,
CANADA, PALESTINE
16' / 2023

Camera / Kamera: Rehab Nazzal, Mohammed Abu Alkas, Mohammad Nateel,
Nawras Sameer
Editing / Kurgu: Rehab Nazzal, Rana Nazzal Hamadeh, Serene Alahmad
Sound / Ses: Rehab Nazzal, Bruno Belanger
Production / Yapım: Rehab Nazzal

Gazze'den Titreşimler, kuşatma ve işgal altındaki Gazze Şeridi'nde yaşayan sağır çocukların hayatlarına bir bakış sunuyor. Amansız abluka ve İsrail'in tekrarlanan saldırıları altında büyüyen çocukların sesleri aracılığıyla, bombalamaları, yıkımı ve başlarının üzerinde vızıldayan insansız hava araçlarını nasıl deneyimlediklerini canlı bir şekilde aktarıyor. Çocuklar, havadaki titreşimleri, yerdeki sarsıntıları ve çöken binaların yankılarını hissederek füze saldırılarına ilişkin algılarını anlatıyor. Film, çocukların sağırlığının doğal bir durum mu yoksa İsrail'in ses silahları da dahil olmak üzere kullandığı ağır silahların bir sonucu mu olduğu sorusunu gündeme getiriyor.

Vibrations from Gaza offers a glimpse into the lives of deaf children in the besieged and occupied Gaza Strip. Through the voices of children who have grown up under the relentless blockade and repeated Israeli aggression, it vividly conveys how they experience the bombings, destruction, and drone buzz overhead. The children describe their perceptions of missile strikes by sensing vibrations in the air, tremors in the ground, and the echoes of collapsing buildings. The film raises the question of whether the deafness these children face is a natural condition or a consequence of Israel's use of heavy weaponry, including sonic weapons.

Salhane

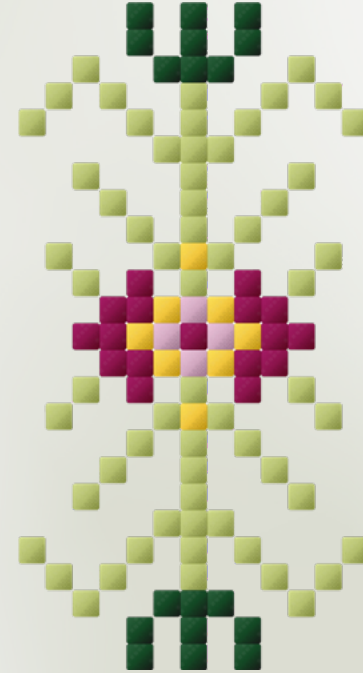
11.10.2025

16.00

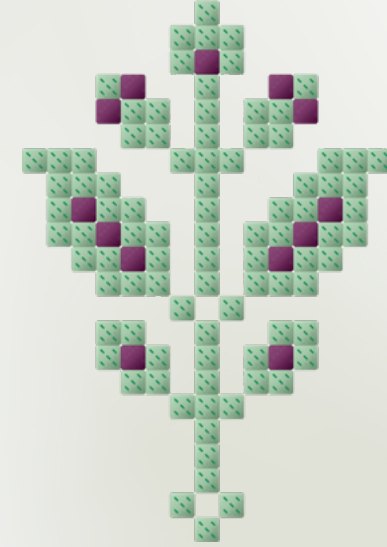
#savaş

#çocuk

77

ÖZEL GÖSTERİMLER
SPECIAL SCREENINGS

LEKTIONEN IN FINSTERNIS

LESSONS OF DARKNESS

KARANLIKTA DERSLER

WERNER HERZOG

80

ALMANYA
GERMANY
52' / 1992

Director of Photography / Görüntü Yönetmeni: Paul Berriff
2nd Camera Unit / 2. Kamera: Rainer Klausmann
Aerial Camera / Hava Kamerası: Jerry Grayson
Editing / Kurgu: Rainer Standke
Mix / Miksaj: Manfred Arbter
Production / Yapım: Lucki Stipetic
Executive Producer / Uygulayıcı Yapımcı: Paul Berriff
Production Manager / Yapım Sorumlusu: Paul Cotton

 Açılış Filmi
Opening Film

1991'de Körfez Savaşı sonrası Kuveyt'te yanan yüzlerce petrol kuyusu dünyayı bir cehenneme çevirir. Herzog, bu kıyametvarî atmosferi, dünya dışı bir gezegenmiş gibi çerçeveler. Çoğunlukla havadan, uzun planlarla çalışan kamera, göklere yükselen alev sütunları, zift gölleri, petrol yağmuru, siyaha bulanmış işçiler... Gezeganimizi tanıyabileceğimiz neredeyse tek bir sahne bile olmadığı için bu film bir bilim kurgu estetiği taşır. Bölümler, ders başlıklarıyla ayrılır. Şiirsel anlatı ve ona eşlik eden müzik, yangınları bir koreografiye dönüştürür.

In 1991, hundreds of burning oil wells in Kuwait after the Gulf War turned the world into a hellscape. Herzog frames this apocalyptic atmosphere as if it were an alien planet. Mainly working from the air with long shots, the camera captures columns of flame rising into the sky, lakes of tar, rain of oil, workers covered in black... Because there is hardly a single scene in which we can recognize our planet, this film has a science fiction aesthetic. The sections are separated by lesson titles. The poetic narrative and accompanying music transform the fires into a choreography.

Halk Eğitim Merkezi
8.10.2025
20.00

#savaş
#petrol
#yangın

ةركاذ يملأ

ALONG THE WATER

SUYUN İZİNDE

REBECCA TAOUK

LÜBNAN
LEBANON
22' / 2024

Cinematography / Sinematografi: Jihad Saade
Camera Assistants / Kamera Asistanları: Mounib Halabi, Milad Fares
Drone Operator / Drone Operatörü: Sleiman Bazzi
Editing / Kurgu: Myriam Geagea, Rebecca Taouk
Grading / Renklendirme: Hasan Haidar, Adrien, Heylen
Sound Engineer / Ses Mühendisi: Tania Kammoun
Sound Editing / Ses Kurgu: Victor Bresse
Production / Yapım: Eliane Raheb
Production Coordinator / Yapım Koordinatörü: Farah Naboulsi
Production Assistant / Yapım Asistanı: Elias Succar
Environmentalist-Researcher / Çevre Sorumlusu-Araştırmacı: Ghiwa El Fakhry
Traduction / Aktarım: Sarah Taleb

Film, suyu zamanın içinde geri sarar. Denizden başlayıp nehir-vadi-kaynak çizgisinde suyun izini tersten takip ederek, onu Lübnan'ın en yüksek tepesi Qornet el Sawda'nın karlarına ulaştırır. Yolculuk boyunca aynı zamanda, aktivist, bilim insanı ve hikâye anlatıcısı kimliklerine sahip dört kişinin; Samir, Hisham, Antoine ve Ghiwa'nın suyla kurdukları kişisel ve toplumsal bağları paylaşır. Onların doğayla ilişkilerinin derin duyarlılığını yakalar. Bir zamanlar taşkınlara neden olan nehrin bugünkü cıız akışından, vadideki baş döndürücü manzaralara kadar film, endişesini aynı çerçevede buluşturur. Yol üstünde karşılaşılan çöp, off-road kirliliği ve eriyen kar gibi tehditler, “suyun varlığı eşittir yaşamın sürekliliği” denklemine gölge düşürür. Yönetmenin kişisel web sitesinde film, “dağdan denize uzanan sesleri ve insan anlatılarını taşıyan bir yolculuk” olarak tanımlanmış.

The film rewinds water through time. Starting from the sea, it traces the water's path in reverse along the river-valley-source line, leading it to the snow-capped peaks of Lebanon's highest mountain, Qornet el Sawda. Along the way, it also shares the personal and social connections that four individuals have forged with water: Samir, Hisham, Antoine, and Ghiwa, who are activists, scientists, and storytellers. It captures the profound sensitivity of their relationship with nature. From the river's current meager flow, once responsible for floods, to the dizzying views of the valley, the film brings its concerns together within the same frame. Threats encountered along the way, such as litter, off-road pollution, and melting snow, cast a shadow over the equation “the presence of water equals the continuity of life.” On the director's personal website, the film is described as “a journey carrying the sounds and human narratives from the mountains to the sea.”

81

Salhane
10.10.2025
13.00

#su
#yolculuk
#doğa

MĀNTHÖÛR BAYRÛT

MĀNTHÖÛR BAYRÛT

FARAH FAWZI NABOULSI

82

LÛBNAN
LEBANON
17' / 2024

Camera / Kamera: Karim Ghorayeb, Farah F. Naboulsi
Editing / Kurgu: Nicolas Khoury
Sound / Ses: Tania Kammoun
Sound Design & Mix / Ses Tasarım & Miksaj: Victor Bresse
Production / Yapım: Eliane Raheb

Beyrutlu bir kadın, kentin kıyısında yürürken nadir ve endemik bir çiçekle karşılaşır. Çiçeğin tehlike altındaki durumu, kadının dünyasındaki dağınık aidiyet duygusu ve ikilik hakkında (şehir/doğa, medeniyet/vahşilik) sorular uyandırır. Çiçekle birlik olma hâlini keşfetmeye başlar. Çiçeğin tehlike altında oluşu, anlatıcının parçalanmış ev duygusunu tetikler. Çeşitli karşılaşmalar aracılığıyla çiçek giderek hikâyenin merkezine oturur. İçtenlikli ve şiirsel bir dilin hâkim olduğu hikâye, çiçeğin rehberliğinde izleyiciyi Beyrut'un son kamusal kıyı alanlarında gezdirir, düzensiz yapılaşmanın ve kıyı şeridi üzerindeki baskının izlerini gösterir.

A woman from Beirut encounters a rare and endemic flower while walking on the outskirts of the city. The flower's endangered status raises questions about the woman's fragmented sense of belonging and dualities (city/nature, civilization/savagery) in her world. She begins to discover a sense of unity with the flower. The flower's endangered status triggers the narrator's fragmented sense of home. Through various encounters, the flower gradually takes center stage in the story. Told in a sincere and poetic language, the story guides the viewer through Beirut's last public coastal areas, revealing traces of disorderly construction and pressure on the coastline.

Salhane
10.10.2025
13.00

#endemik
#çarpıkentleşme
#denizkirliliği
#göçmenlik

ضرائل تاكئاح

THE EARTH WEAVERS

TOPRAK DOKUYANLAR

RIMA KADISSI

LÛBNAN
LEBANON
26' / 2025

Camera / Kamera: Pia Khattar
Editing / Kurgu: Sandra Fatté & Rima Kaddissi
Sound / Ses: Victor Bresse
Production / Yapım: Rima Kaddissi

Lübnan'ın kırsal bölgelerinde yaşayan kadınların doğayla aralarındaki derin bağdan yola çıkarak anlatılan, hem bireysel hem de kolektif bir ekolojik ve kültürel direnişin hikâyesi. Kadınlar bir araya gelerek, atalarından kalan bilgilerini, dillerini, kültürlerini ve topraklarını geri kazanmaya çalışıyorlar. Bunu yaparken, sesleri, elleri ve hikâyeleriyle, izleyiciyi doğayla daha dengeli, daha duyarlı bir yaşama davet ediyorlar. Belgesel, geleneksel bilgi ve tohum muhafazası, yerel kültür, dil, doğayla iç içe yaşam biçimleri gibi uygulamaların yeniden hatırlanması ve yeniden canlandırılması üzerinden izleyiciye umut dolu bir mesaj veriyor: bizi köklerimizden koparmaya çalışan baskıcı güçlere, kapitalizmin hızına ve tüketim alışkanlıklarına rağmen, köklerimizi ve doğayla bağlarımızı korumak, hatta yeniden inşa etmek mümkün.

A story of both individual and collective ecological and cultural resistance, told through the deep connection between women living in rural Lebanon and nature. Women come together to reclaim the knowledge, languages, cultures, and lands left to them by their ancestors. In doing so, they invite the viewer to a more balanced, more sensitive life with nature through their voices, hands, and stories. The documentary delivers a hopeful message to the audience through the rediscovery and revival of practices such as traditional knowledge and seed preservation, local culture, language, and ways of life intertwined with nature: despite the oppressive forces trying to sever us from our roots, the pace of capitalism, and consumption habits, it is possible to protect, and even rebuild, our roots and our connection to nature.

Salhane
10.10.2025
13.00

#toprak
#doğa
#kültür
#kolektifhafıza
#direniş

YARINA BALIK VAR MI? IS THERE FISH FOR TOMORROW?

AKDENİZ KORUMA DERNEĞİ - VANKEY

84

TÜRKİYE
TÜRKİYE
24' / 2025

Cinematography / Sinematografi: Vankey
Editing / Kurgu: Akdeniz Koruma Derneği
Music / Müzik: Young Voices, Helmut Schenker
Production / Yapım: Akdeniz Koruma Derneği

Küçük ölçekli balıkçılar, Akdeniz'de yaşanan değişimin en yakın tanıkları. Datça-Bozburun Özel Çevre Koruma Bölgesi'ndeki balıkçıları odağına alan film, balıkçılığın ve denizlerin karşı karşıya olduğu tehditleri onların gözünden aktarıyor. Söz konusu bölge, zengin biyoçeşitliliğin yanı sıra arkeolojik ve kültürel zenginliği ile de Akdeniz'in en önemli koruma alanlarından biri. Gün geçtikçe azalan yerli türler, bozulan denge ve artan kirlilik yalnızca ağlardaki bereketi değil, mesleğin geleceğini de tehdit ediyor. Oysa küçük ölçekli balıkçılık, insan ile doğanın uyum içinde var olabileceğini gösteren önemli bir kültürel miras. Bu film, balıkçıların yalnızca tanık değil, aynı zamanda deniz ekosisteminin korunmasında aktif bir paydaş olduğunu da ortaya koyuyor. Zorlukların yanı sıra çözüm yollarını da ele alan belgesel, Deniz Koruma Alanları, Balıkçılığa Kapalı Alanlar ve istilacı türlerin yönetimi gibi uygulamaların hem denizlerin hem de bu mesleğin geleceği için taşıdığı önemi gözler önüne seriyor.

Small-scale fishermen are the closest witnesses to the changes taking place in the Mediterranean. Focusing on the fishermen in the Datça-Bozburun Special Environmental Protection Area, this film conveys the threats facing fishing and the seas through their eyes. This region is one of the most important conservation areas in the Mediterranean, rich in biodiversity as well as archaeological and cultural heritage. Declining native species, disrupted balance, and increasing pollution threaten the abundance of the nets as well as the future of the profession. Yet small-scale fishing is an important cultural heritage that demonstrates how humans and nature can coexist in harmony. The film reveals that fishermen are not only witnesses but also active agents in the protection of the marine ecosystem. Addressing both the challenges and the solutions, the documentary highlights the importance of practices such as Marine Protected Areas, No-Fishing Zones, and the management of invasive species for the future of both the seas and the profession.

#NOFILTER

#NOFILTER

KEREM ORAL

TÜRKİYE
TÜRKİYE
15' / 2024

Camera / Kamera: Kerem Oral
Editing / Kurgu: Osman Harun Damlıbağ
Music / Müzik: MÜZİKOTEK
Sound / Ses: Kaan Inal
Production / Yapım: İbrahim Güldalı

Filmde, yıllarını ekolojik sanata, doğal malzemelere ve kök boyalara adanmış ressam Neslihan Yetişkin'in sanat hayatı ve düşünsel dünyası ön plana çıkarılıyor.

The film highlights the artistic life and intellectual world of Neslihan Yetişkin, a painter who has devoted her years to ecological art, natural materials, and root dyes.

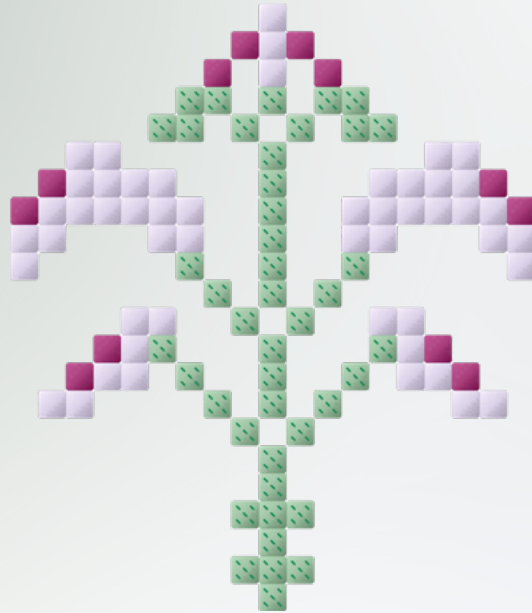
85

Salhane
8.10.2025
16.00

#resim
#ekolojiksanat

Salhane
11.10.2025
10.00

#biyoçeşitlilik
#deniz
#balıkçılık
#istilacıtürler

ETKİNLİKLER
EVENTS

Avusturya Kültür Ofisi, Ulrike Koeb

Fotoğraf Sergisi:

reduce / reuse / rethink

Photo exhibition: reduce / reuse / rethink

Ulrike Koeb, sanatı ve çevre bilincini bir araya getiren benzersiz bir buluşma sunuyor.

“reduce – reuse – rethink” başlıklı sergi, plastik atıklar, gündelik nesneler ve gıda artıklarını estetik bir düzen içinde, uyumlu renk kompozisyonlarıyla sunarak izleyiciyi düşünmeye davet ediyor. Bu çarpıcı imgeler, gündelik eşyaların ne kadar kolayca çöpe atıldığını ve bu atıkların çevremizi nasıl etkilediğini hatırlatırken, hızlı moda endüstrisinin ve tüketim alışkanlıklarımızın hayatlarımızı nasıl yönlendirdiğini, gezegenimizi nasıl tahrip ettiğini de görünür kılıyor. Koeb, su kaynaklarının özenli kullanımı ve sürdürülebilir gıdanın değerinin anlaşılması gerektiğinin altını çiziyor. Sanatçının eserleri, iklim krizinin insanlık için en büyük sınavlardan biri olduğu günümüzde, tüketim alışkanlıklarımız üzerine yeniden düşünmemizi sağlıyor. İzleyicisini yalnızca izleyen olmaktan çıkarıyor, döngüsel ve atıksız yaşamın bir parçası olmaya davet ediyor. Tıpkı doğanın kusursuz döngüsünde olduğu gibi.

Sergi / Exhibition

İTİRLİ BAHÇE

24.9 - 12.10.2025

Sanatçı ile Buluşma / Meet the Artist

İTİRLİ BAHÇE

9.10.2025

17.30

Ulrike Koeb presents a unique meeting point at the nexus between art and environmental awareness. “reduce – reuse – rethink” is a composition of selected works, which show waste, especially from plastic, everyday objects and food arranged aesthetically and harmoniously in color to attract the viewer’s attention. The appealing images are a vivid reminder on how carelessly everyday items are discarded and how waste is affecting our environment and how fast-fashion is dictating our lives whilst destroying our planet. Her aim is also to emphasize the importance of sensible handling of water resources and the appreciation of sustainable food.

As climate change is one of mankind’s greatest challenges, her artworks shall stimulate thoughts about our consumption patterns. With her visual art, she advocates for a regenerative system of circular economy, mirroring the sustainable and waste-free cycle of nature.

Enis Çakar

Ses Enstalasyonu:

Anadolu’nun Sessiz* Yerleri

Sound Installation: Quiet* Places of Anatolia

Enstalasyon / Installation

ATAOL MAHZEN

8-12.10.2025

Sanatçı ile Buluşma / Meet the Artist

ATAOL MAHZEN

10.10.2025

17.30

Anadolu’nun Sessiz* Yerleri dinleme odasının amacı; katılımcılara Anadolu’nun çeşitli bölgelerinde kaydedilmiş ses peyzajları ile baş başa bırakarak ekolojik olarak zengin coğrafyamızın hikâyelerini, insandan ibaret olmayan bir perspektifle, türler-arası çeşitlilik ve diğer tüm mümkün birlikte-yaşam yolları ile anlatmaktır/ dinletmektir.

Sergi deneyimi, yalnızca işitsel değil aynı zamanda diğer duyarlarla da desteklenir. Sanatçının sahada çektiği fotoğraflardan bazıları ve yolculukları sırasında topladığı taş, dal, liken, tohum gibi canlı ve cansız objeler, sergi tasarımına entegre edilerek çok katmanlı bir anlatım dili kurulur.

Sergi boyunca; Aladağlar-Niğde, Sultanazade-Kayseri, Kapadokya-Nevşehir, Kızılırmak Deltası-Samsun, Küre Dağları-Kastamonu, Kazdağları-Balıkesir, Assos-Çanakkale başta olmak üzere pek çok farklı coğrafyaya kulak vereceksiniz.

The purpose of the Quiet* Places of Anatolia listening room is to immerse participants in soundscapes recorded across various regions of Anatolia, and to tell and let them listen to the stories of our ecologically rich geography from a more-than-human perspective—through multispecies diversity and all possible ways of coexistence.

The exhibition experience is supported not only by sound but also by other senses. Some of the photographs taken by the artist in the field, together with stones, branches, lichens, seeds and other living and non-living objects collected during these journeys, are integrated into the exhibition design to create a multi-layered narrative.

Throughout the exhibition, you will listen to many different geographies, including Aladağlar-Niğde, Sultan Marshes-Kayseri, Cappadocia-Nevşehir, Kızılırmak Delta-Samsun, Küre Mountains-Kastamonu, Mount Ida-Balıkesir, and Assos-Çanakkale.

Demet Taşpınar, Deniz Bayrak Sobay

İyileşme / Kabuller ve Anlamlar

Healing / Embracing and Meanings

Dünya üzerinde özellikle son yıllarda yaşadıklarımızdan öğrendiğimiz bir şey varsa o da iyileşmenin yalnız bedensel değil, aynı zamanda toplumsal ve ekolojik bir süreç olduğudur. Bu süreç; kişilerin hem kendi bedenlerini hem de yaşadıkları çevrenin ihtiyaçlarını dinlemelerini gerektiren, sabır, dikkat ve dayanışma isteyen bir dönüşüm sürecidir. Oysa modern sağlık sistemlerinin hız ve verimlilik odaklı yapısı çoğu zaman bireyin kendine özgü hikâyesini göz ardı ediyor. Bu etkinlikte, endüstriyel tıbbın sınırlarını, bütüncül tedavilerin sunduğu alternatifleri ve doğayla uyumlu bir şifa arayışını konuşacağız.

ZÜBEYDE HANIM ÇAY BAHÇESİ
11.10. 2025
13.00

If there is one lesson we have learned from recent years, it is that healing is not only a physical process but also a social and ecological one. True healing calls for listening to both our own bodies and the needs of the environment we inhabit. It is a process that requires patience, attentiveness, and solidarity. Yet, the speed- and efficiency-driven structure of modern healthcare systems often overlooks the individual's unique story. In this session, we will explore the limits of industrial medicine, the alternatives offered by holistic treatments, and the search for a form of healing that is in harmony with nature.

Lalehan Öcal

Kolektif Film Okuma Atölyesi:

Filmleri Beraber Düşünmek

Collective Film Reading Workshop: Thinking Films Together

DELOS OTEL
10.10.2025
15.00

Documentary cinema, which has the potential for disrupting the culture of denial, revealing tacit history, and carrying the strength of opposition and resistance as well as adaptation, opens up a cinematic space for struggles over representation and power. Documentaries, those that can resist yet adapt, and adapt yet still resist, illustrate the landscapes of the world. Geographies of Solitude and Lace Relations, conveying the landscapes of global journeys from the mainlands to the islands, from fabrics to balloons, from the music of the flora and fauna to the requiem of the oceans, will provide a platform for discussions on history, society, culture, evolution, ethics, and ecology.

İnkâr kültürünü bozma, örtülü tarihi açık etme, muhalefet ve direnme gücü kadar uyumlanma potansiyeli de taşıyan belgesel sinema, temsil ve iktidar mücadelelerine sinematik alanlar açar. Dirense de uyumlanabilen, uyumlansa da direnebilen belgeseller, dünyanın manzaralarını çizer. Anakaradan adalara, kumaşlardan balonlara, bitki ve hayvan alemlerinin müziğinden okyanusların ağıtına, küresel yolculukların manzaralarını aktaran Geographies of Solitude ve Lace Relations tarih, toplum, kültür, evrim, etik ve ekolojik saflarda tartışma zemini sunacaktır.

Hüseyin Karayağız

Bir Ada Ekonomisini Yeniden Tanımlamak: Enerjisini ve Suyunu Üreten Adalar

Redefining an Island Economy: Islands Producing Their Own Energy and Water

Ada ekosistemlerinin geleceğine dair umut verici bir vizyon: kendi enerjisini ve suyunu üreten, iklim krizine karşı dayanıklı, afet öncesi ve afet sonrası şebeke bağımsız, sürdürülebilir adalar.

Hüseyin Karayağız, bireylere, işletmelere ve üreticilere, gıda güvenliğinden tarımsal verimliliğe kadar pek çok fayda sunacak olan; yenilenebilir enerji çözümleri, atık ısıdan elektrik üretimi, atmosferik su üretimi ve entegre enerji-su sistemleri gibi inovatif teknolojilerin adalarda nasıl uygulanabileceğini anlatacak. Adaların yaşam kalitesini artıracak, onları kendi kendine yeten, dünyaya örnek ekonomi modelleri hâline getirecek bu teknolojiler, kesintisiz temiz enerjiye ve suya erişimi sağlayacak, fosil yakıtlara bağımlılığı azaltacak ve ada ekonomilerini iklim krizine karşı güçlendirecek.

Belki de bu dönüşümün başlangıç noktası Bozcaada'dır; neden olmasın?

DELOS OTEL
11.10.2025
11.00

A hopeful vision for the future of island ecosystems: Islands that produce their own energy and water, disaster-resilient and grid-independent, and fully sustainable.

Hüseyin Karayağız will present how innovative technologies such as renewable energy solutions, power generation from waste heat, atmospheric water generation, and integrated energy-water systems can be implemented on islands. These technologies promise numerous benefits, ranging from food security to agricultural productivity, for individuals, businesses, and producers. They will improve quality of life on islands, provide uninterrupted access to clean energy and water, reduce dependence on fossil fuels, and transform islands into self-sufficient, globally exemplary economic models that are more resilient to the climate crisis.

Perhaps the starting point of this transformation will be Bozcaada. Why not?

Reyhan Güleç Hoşnut, Mustafa Hoşnut

Elle Şekillendirme - Açık Pişirim Seramik Atölyesi Toprak Ana'nın Sembol yolculuğu ve Yeni Öneriler

Hand-Building & Open-Firing Ceramic Workshop
Mother Earth's Symbolic Journey and New Proposals

Atölye / Workshop
İTİRLİ BAĞÇE
8.10.2025
12.00

Açık Pişirim / Open-Firing
ZÜBEYDE HANIM ÇAY BAĞÇESİ
9.10.2025
19.30

Etkinlik, Toprak Ana'nın biçimleniş yolculuğunu deneyimlemek ve seramik sanatının en eski yöntemlerinden olan elle şekillendirme ile açık pişirim tekniklerini kullanarak katılımcılara kendi eserlerini üretme fırsatı sunmayı amaçlıyor.

Katılımcılar, Toprak Ana'ya dokunarak çamuru kendi elleriyle şekillendirecek, ardından açık pişirim süreciyle bu formları dönüştürecekler. Böylece hem seramiğin doğallığına hem de insan ile toprak arasındaki köklü bağa tanıklık edecekler.

Etkinliğin bir başka özelliği de bu yılki ödül töreninde dağıtılacak heykelciklerin, bu etkinlikten çıkacak olması.

This workshop invites participants to experience the journey of shaping “Mother Earth” and to create their own unique works using one of the oldest methods of ceramic art — hand-building combined with open firing techniques.

Participants will touch the earth, shape the clay with their own hands, and then transform their forms through the open-firing process. In doing so, they will witness not only the natural essence of ceramics but also the deep-rooted bond between humans and the earth.

A special feature of this year's workshop: the statuettes that will be presented at the festival's award ceremony will be chosen from the works created during this event.

Doğu Eroğlu, Cömert Uygur Erdem Bir Araştırmanın Analizi: İliç - Kusursuz Çöküş

Anatomy of An Investigation: İliç - A Perfect Collapse

94

Erzincan'ın İliç ilçesinde, 2010 yılında faaliyete geçen Çöpler Altın Madeni'yle ilgili tartışmalar, 13 Şubat 2024'te meydana gelen faciayla kamuoyunun gündemine taşındı. Cevherin siyanürle yıkanıp altın elde edilmesini sağlayan dev yığın liçi yapısı yıkıldı. Yığın liçindeki on milyon metreküpten fazla siyanürlü cevher, Sabırlı Deresi'nin aktığı vadiyi doldurdu; ağır metaller ile siyanür toprağa ve suya karıştı. Facia sırasında yığın liçinde çalışan ya da inceleme yapan dokuz çalışan, heyelan yüzünden yaşamlarını yitirdi. Büyük araştırmalar üzerinde iş birliği içinde çalışmak isteyen gazeteciler tarafından kurulan İstanbul merkezli bir bağımsız haber merkezi olan "Ortak"ın kurucularından araştırmacı gazeteci Doğu Eroğlu ve çevre hukukçusu, araştırmacı Cömert Uygur Erdem bu faciaya odaklanan bir araştırma başlattılar. Eriştikleri bilgi-belgeyi, uzmanların yardımıyla inceleyerek farklı konularda birçok şema-harita hazırladılar ve Çöpler Altın Madenindeki sorunsalları anlaşılır hale getirmeyi hedeflediler. BIFED Koordinatörü Ethem Özgüven'in, Eroğlu ve Erdem'i ağırlayacağı etkinlikte konuklar; araştırmanın yapılış sürecini, felaketin sebeplerine dair tespitlerini ve bu tip çevre-maden-enerji projelerinde yatırımın yerel topluluklara bıraktığı mirası konuşacaklar.

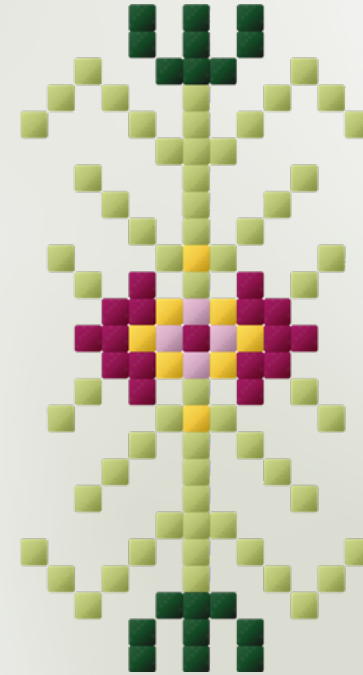
DELOS OTEL
11.10.2025
15.00

In Erzincan's İliç district, the Çöpler Gold Mine has been the subject of controversy since it began operations in 2010. On February 13, 2024, disaster struck: the massive heap leach structure, where ore is washed with cyanide to extract gold, collapsed. Over ten million cubic meters of cyanide-laden ore spilled into the valley of the Sabırlı Stream, contaminating soil and water with cyanide and heavy metals. Nine workers who were on-site lost their lives in the landslide.

Independent investigative news center Ortak, founded in Istanbul by journalists seeking to collaborate on large-scale investigations, launched a major inquiry into the disaster. Investigative journalist Doğu Eroğlu and environmental lawyer Cömert Uygur Erdem gathered documents and data, consulted experts, and created detailed maps and diagrams to make the complex issues surrounding Çöpler Gold Mine comprehensible.

At this event, moderated by BIFED Coordinator Ethem Özgüven, Eroğlu and Erdem will discuss their research process, their findings on the causes of the disaster, and the lasting legacy such mining and energy projects leave on local communities.

95

ÖDÜL TASARIMI | FESTİVAL ÜRÜNLERİ
AWARD DESIGN | FESTIVAL DESIGNS

204.5İMİ
JO4UNMA

8-12 | ekim
october '25

#SAVUNUCULARI
SAVUN!
#DEFEND
THE DEFENDERS!

Shereen Quttaineh

Toprağın Hafızası, Direnişin Nakışı

Memory of the Land, Embroidery of Resistance

عكوب
Gundelia
Gundelia
Gundelia

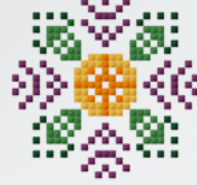
عرق الزيتون
Olive branch
Rama de olivo
Branca d'olivera

بطيخ
Watermelon
Sandía
Sindria

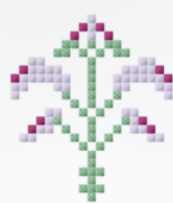
شجرة الزيتون
Olive tree
Olivo
Olivera

شجرة برتقال
Jaffa orange tree
Naranjo de Jaffa
Taronger de Jaffa

عرق ميرامية
Sage branch
Rama de salvia
Branca de sàlvia

زهرة الميرامية
Sage flower
Flor de salvia
Flor de sàlvia

زعر
Thyme
Tomillo
Farigola

Tatreez, Filistinli kadınların kimliklerinin, belleklerinin ve aidiyetlerinin ifadesi olarak üç bin yıldır varlığını sürdüren bir nakış sanatı. Vaktiyle motiflere, renklere ve tekniğe bakarak, nakışı işleyenin geldiği yeri, medenî hâlini, toplumsal statüsünü, yaşam öyküsünü anlayabileceğiniz bir lisan. Şimdilerdeyse barışçıl direnişinin çok önemli bir aracı. 2021’de UNESCO Somut Olmayan Kültürel Miras Listesi’ne giren bu zanaat, bugün de atölyelerde, kooperatiflerde ve sanat projelerinde yaşamaya devam ediyor.

Sanatçı Shereen Quttaineh, hazırladığı Tatreez desenlerle ülkesinin yasak bitkilerine işaret ediyor. Her bir desenin ardında saklı bir direniş, iğne-iplik aracılığıyla küçük bir meydan okuma var. Bir ülkeye duyulan sevgi ve özlem, geçmişe duyulan saygı, kadim bir kültürü koruma güdüsü var.

Bakana iyi gelen desenler bunlar. Toprakla olan kadim bağı ve iyileşme ihtimalini hatırlatıyor insana.

zeytin
bir ülkenin kalbi
karpuz
bayrak
zahter
evin tadı, kokusu
portakal
eskiden olan ve hâlâ var olan
akkoub (devedikeni)
inat
adaçayı
yuva, şifa

Tatreez is an embroidery art that has endured for three thousand years as an expression of Palestinian women’s identity, memory, and belonging. Once, by reading its motifs, colors, and stitches, one could trace the embroiderer’s hometown, marital status, social standing, and even her life story. Over time, Tatreez became a vital tool of pacifist resistance. Added to the UNESCO Intangible Cultural Heritage List in 2021, this craft continues to live on today in workshops, cooperatives, and art projects.

Artist Shereen Quttaineh weaves into her Tatreez designs the image of her country’s forbidden plants. Behind each motif lies a quiet act of resistance, stitched through needle and thread: love and longing for the homeland, reverence for the past, and a will to safeguard an ancient culture.

These patterns nourish the soul. They remind us of our timeless bond with the land and the possibility of healing.

olive
the heart of the land
watermelon
the flag
zahter
the taste and scent of home
orange
what once was and still endures
akkoub (thistle)
resilience
sage
hearth and healing

SELECTION OF AWARD STATUETTES:

Bu yıl ödül törenimizde sahiplerini bulacak heykelcikler, insanla toprak arasındaki kadim bağı yeniden hatırlatıyor.

Festival kapsamında düzenlenen Toprak Ana'nın Sembol Yolculuğu ve Yeni Öneriler Seramik Atölyesi'nde katılımcılar, iki değerli seramik sanatçısının rehberliğinde elleriyle çamur dokunacaklar ve binlerce yıl önce olduğu gibi açık pişirimle şekillenen eserler ortaya çıkaracaklar.

Her katılımcı kendi emeğini esere dönüştürürken, sonunda üretilen işler arasından ödül heykelciklerini yine kendi oylarıyla seçecekler.

Bu seçimin, yalnızca çamurun en güzel formunu değil; doğayla kurulan bağı, birlikte üretmenin coşkusu ve BIFED'in ekolojik duyarlılığını yansıtmayı diliyoruz.

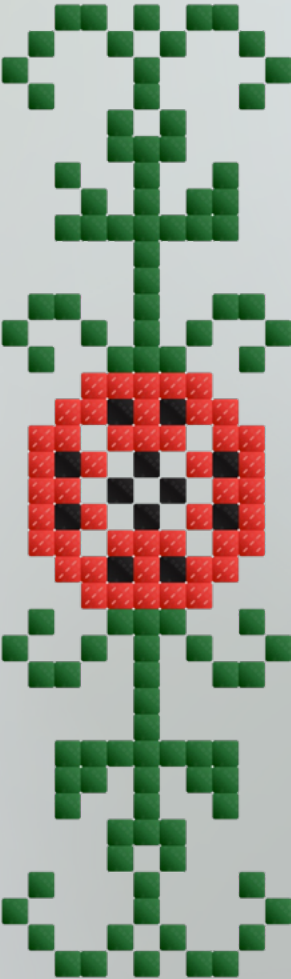
The statuettes that will find their owners at this year's award ceremony remind us of the ancient bond between humans and the earth.

During the festival's Mother Earth's Symbolic Journey and New Proposals Ceramic Workshop, participants will touch clay with their hands under the guidance of two esteemed ceramic artists and create pieces shaped by open firing, just as they were thousands of years ago.

Each participant will transform their own labor into a work of art, and at the end, they will vote to select the award statuettes from among the pieces produced.

We hope that this selection will reflect not only the most beautiful form of clay but also the connection with nature, the joy of creating together, and BIFED's ecological sensitivity.

SPONSORLAR
SPONSORS

ANA SPONSOR

Main Sponsor

Destekçiler / Supporters

KONAKLAMA SPONSORLARI

Accommodation Sponsors

Thanks

MEDYA SPONSORLARI

Press Sponsors

“Apaçık Radyo.

MODERN TIMES REVIEW
CINEPOLITICAL – DOCUMENTARY MAGAZINEBOZCAADA
MENDİREK

ULAŞIM SPONSORU

Transportation Sponsor

MEKAN SPONSORLARI

Venue Sponsors

Salhane
Halk Eğitim Merkezi
İtırılı Bahçe
Ataol Mahzen
Tenedos Wine House
Delos Otel
Zübeyde Hanım Çay Bahçesi

PARTNERLER

Partners

İstanbul
Bilgi University
Faculty of Communication

Thanks

KARDEŞ FESTİVALLER
Festivals in Solidarity

DAFF

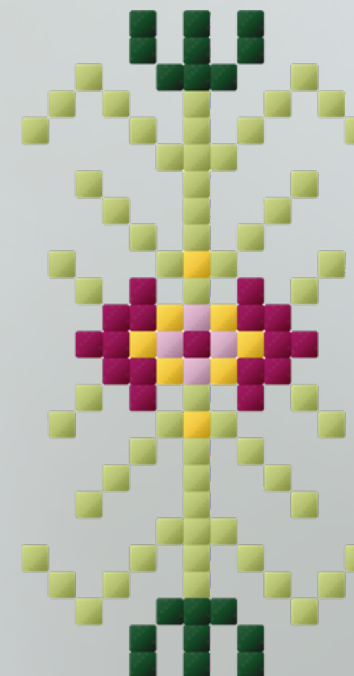
TEŞEKKÜRLER
Thanks

Rahman Celebi
Özcan Germiyanoglu
Arzu Aral
Itır Erhart

BIFED TURKEY
CINE'ECO PORTUGAL
CINEMA PLANETA MEXICO
CINEMAMBIENTE ITALY
CINEMARE GERMANY
CMS VATAVARAN INDIA
DCEFF IN THE NATION'S CAPITAL USA
DEAUVILLE GREEN AWARDS FRANCE
DOKUFEST KOSOVO
ECOCUP RUSSIA
ECOZINE FILM FESTIVAL SPAIN
EKOFILM CZECH REPUBLIC
FESTIVAL DU FILM VERT SWITZERLAND
FESTIVER COLOMBIA
FICMEC SPAIN
FILMAMBIENTE BRASIL
FINCA ARGENTINA
FREDD FRANCE
GLIMMERGLASS FILM DAYS USA
GREEN IMAGE FILM FESTIVAL JAPAN
GREEN MONTENEGRO INTERNATIONAL FILM FEST
GREEN SCREEN GERMANY
INNSBRUCK NATURE FILM FESTIVAL AUSTRIA
INTERFILM GERMANY
INTERNATIONAL EARTH FILM FESTIVAL IRAN
MONTROSE LANDXSEA FILM FESTIVAL UNITED KINGDOM
ONE WORLD CZECH REPUBLIC
PLANET IN FOCUS CANADA
RURAL FILMFEST SPAIN
SEOUL ECO FILM FESTIVAL SOUTH KOREA
SICILIAMBIENTE ITALY

greenfilmnet.org

FESTIVAL EKIBI
FESTIVAL TEAM

Basın İlişkileri / Press Relations

Beyza Aksoy
Tuğrul Purde

Etkinlik ve Konaklama Sorumlusu / Events & Accomodation

Gupse Tutar
Hande Kırıcı
Nigâr Mat
Selen Şentürk
Umut Can Dalgıç
Talya Özgüven

Jüri Asistanı / Jury Assistant

Selen Şentürk

Sosyal Medya / Social Media

Asel Güven
Deniz Ağyel

Sosyal Medya Tasarımı / Social Media Design

Cihan Özorhan

Spotlar / Spots

Ethem Özgüven

Soru ve Cevap Koordinasyonu / Q&A Coordinator

Aişe Özaytürk
Ege Akman
Elvan Kartal
Dilara Gevrek
Julie Gloannec
Selin Akçay
Sonay Ban
Zeynep Demirkol

Yahya Göztepe

Ethem Özgüven

Petra Holzer
Süleyman Evran

Nigâr Mat

Aişe Özaytürk
Meryem Şanlıer
Şevval Dolanbay
Beyza AksoyBeyza Aksoy
Nigâr Mat
Pedro GarciaCihan Özorhan
Ece Kurtboğan Kıray

Egecan Çitim

Meryem Şanlıer

Petra Holzer

Levent Menekay

Beyza Aksoy
Egecan Çitim
Süleyman Evran

Mustafa Dermanlı

Festival Team

Başkan / President

Koordinatör / Coordinator

Yönetmen / Director

Yönetmen Asistanı / Director's Assistant

Events Coordinator / Etkinlik Koordinatörü

Tercüme / Translation

Medya / Media

Newsletter / Bülten

Grafik Tasarım / Graphic Design

Web Tasarım / Web Design

Sosyal Medya Yönetimi / Social Media Management

Film Programlama / Film Programming

Teknik Koordinatör / Technical Coordination

Ofis Sorumlusu / Office

Basın Danışmanı / Press Advisor

Festival Ekibi

Film Trafik / Film Traffic

Beyza Aksoy
Süleyman Evran

Alt Yazı Çeviri Yazılımı / Subtitle Translation Software

Kenan Ağyel

Alt Yazı Redaksiyonu / Subtitle Editing

Ege Akman
Elvan Kartal
Deniz Ağyel
Dilara Gevrek
Sabah Deniz Gülensoy
Selin Akçay
Şevval Dolanbay
Zeynep Demirkol

Alt Yazı Montaj / Subtitle Embedding

Levent Menekay

Film Gösterim Ekibi / Film Screening Team

Unitech - Özgür Oğuz Tuna
Alper Sönmez

Tasarım / Graphic Design

Ece Kurtboğan Kıray

Katalog Düzenleme / Catalogue Editing

Seda Portakal

İçerik, Tercüme ve Redaksiyon / Catalogue Production

Aişe Özaytürk
Meryem Şanlıer
Nigâr Mat
Şevval Dolanbay
Melisa Uğur
Süleyman Evran

Festival Team

Önjüri / Pre-selection Team

Aişe Özaytürk
Beyza Aksoy
Dominique Peftitseli
Egecan Çitim
Ergi İşbilen
Ethem Özgüven
Irene Jadraque
Kyriakos Peftitseli
Meryem Şanlıer
Nigâr Mat
Pavlina Lazaridou
Pedro García Santos
Petra Holzer
Süleyman Evran
Şevval Dolanbay

Ödül Tasarım / Award Trophy

Toprak Ana'nın Sembol
Yolculuğu Atölyesi
Rahman Çelebi

Festival Çantası Tasarımı / Totebag Design

Ece Kurtboğan Kıray

Teknik Düzenleme / Technical Coordinator

Levent Menekay

Belediye Koordinasyon / Municipality Coordination

Bilgütay Ergül
Gamze Gür Özduvan
Hande Kırıcı
Hülya Talay Koloğlu
Zeynep Özel

Teknik Koordinasyon / **Technical Coordination**

Levent Menekay

Webmaster

Egecan Çitim
Mert Altun

Fotoğraf, Video ve Kurgu / **Photography, Video and Editing**

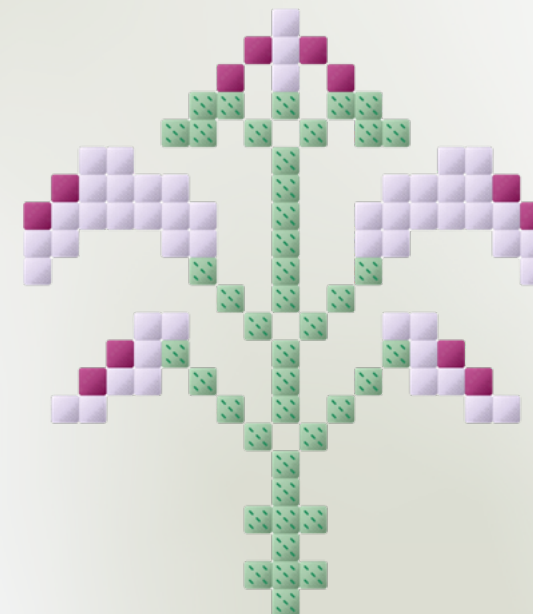
Adil Çetinkaya
Berna Küpeli
Egecan Çitim
Irene Jadraque
Levent Menekay

Koordinasyon ve Planlama / **Coordination and Planning**

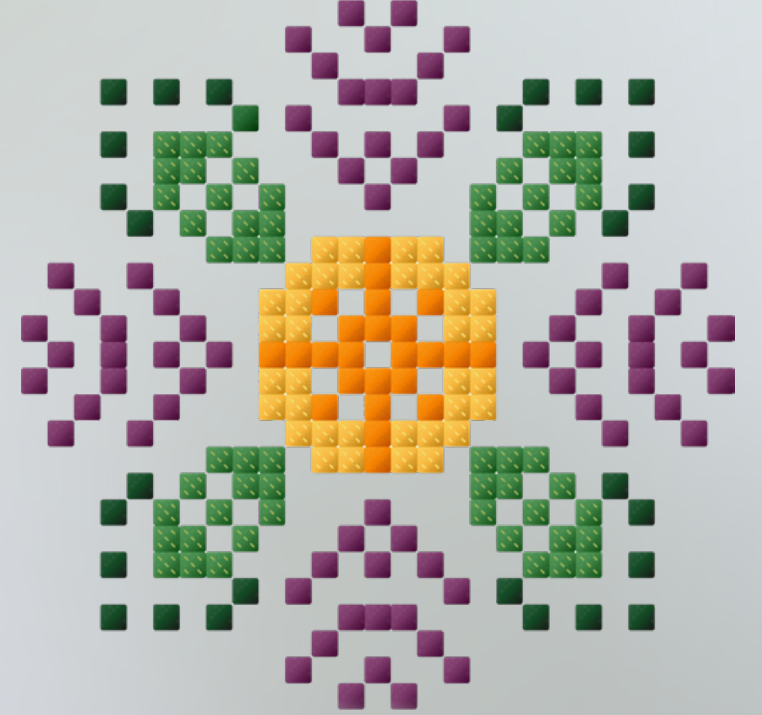
Beyza Aksoy
Nigâr Mat

Sunucu / **Presentation**

Nigâr Mat

FESTİVAL TAKVİMİ FESTIVAL CALENDAR

SALHANE

Salhane

8.10.2025

ÇARŞAMBA

Wednesday

10.00

13.00

16.00

20.00

 Küllerden / From the Ashes,
Ian Iordanu, 23’
Artık Yağmurlar Bizi Mutlu Etmiyor /
Rains Don’t Make Us Happy Anymore,
Yashasvi Juyal, 26’

Son Damla / The Last Straw,
Éric Guéret, 73’
 #NOFILTER, Kerem Oral, 15’

9.10.2025

PERŞEMBE

Thursday

Ateşkes / Ceasefire, Jakob Krese, 31’
Cehennem Ağacı / The Tree of Hell,
Raed Zeno, 20’
Köken / Bloodline, Wojciech Węglarz, 13’
İsmimi Yaz / Write My Name, Begüm
Aksoy, 15’

Araştırmacı / The Researcher,
Paolo Casalis, 171’
 Tahribat: Kuşlar Sulak Alana
Dönerken / As Birds Return to Wetland:
Devastation, Özge Doruk, 19’

Paralel Akımlar / The Parallel Currents,
Pablo Chavanel, 68’

10.10.2025

CUMA

Friday

 Süveyş’in Ötesinde: Değişen
Akdeniz / Beyond Suez: The Changing
Mediterranean Kenan Verbakel, 8’
Demir Kabuk / An Iron Crust,
Vasco Barbedo, 20’
Yakut Avcıları / Ruby Hunters, 20’
Adidas: Gerçekliğin Sahibi / Adidas
Owns the Reality, K. Orion Troisi, 1.
Vamos, 22’

Mānthōūr Bayrūt,
Farah Fawzi Naboulsi, 17’
 Suyun İzinde / Along the Water,
Rebecca Taouk, 22’
 Toprak Dokuyanlar / The Earth
Weavers, Rima Kaddissi, 26’

 Küçük Buluntular / Small Finds,
Sevgi Ortaç, 20’

 Bir Garip Rüya Rengi / A Strange
Colour of Dream, Yasemin Akıncı, 74’

Kanser Sokağı / Cancer Alley, Pamela
Falkenberg, Jack Cochran, 8’

Biz Burada Yaşıyoruz / We Live Here,
Zhanana Kurmasheva, Kazakhstan, 80’

11.10.2025

CUMARTESİ

Saturday

 Hayalet Deniz / Ghost Sea, Şenay
Ertorun, 25’
 Yarına Balık Var mı? / Is There
Fish for Tomorrow?, Akdeniz Koruma
Derneği - Vankey, 24’
 Muzaffer, Ömer Faruk Çetin, 40’

Altlarından Nehirler Akan / Beneath
Which Rivers Flow, Ali Yahya, 16’

Uzaklaşan Kasaba / The Town That
Drove Away, Natalia Pietch, Grzegorz
Piekarski, 70’

Gazze’den Titreşimler / Vibrations from
Gaza, Rehab Nazzal, 16’

 Seva / Together, Nesime Karateke, 54’

HALK EĞİTİM MERKEZİ

Community Center

10.00

13.00

16.00

20.00

8.10.2025
ÇARŞAMBA
Wednesday

Değişen Referans Noktaları /
Shifting Baselines, Julien Élie, 100'

Coriolis Etkisi / *The Coriolis Effect*,
Petr Lom, 110'

Açılış / Opening
Karanlıkta Dersler / *Lessons of Darkness*,
Werner Herzog, 52'

9.10.2025
PERŞEMBE
Thursday

Kaz Midyesi / *Percebes*, Alexandra
Ramires, Laura Gonçalves, 11'

 DIN 18035, Simona Obholzer, 13'

 Döngü / *The Cycle*, Bulut Renas Kaçan, 44'

16.30
Memleketime Bir Şarkı / *A Song for*
My Land, Mauricio Albornoz Iniesta, 96'

Dantel İlişkileri / *Lace Relations*, Anette
Baldauf, Chioma Onyenwe, Joana Adesuwu
Reiterer, Katharina Weingartner, 88'

10.10.2025
CUMA
Friday

Hidrojen - Devrim ya da
İllüzyon? / *Hydrogen - Revolution or*
Illusion?, Andreas Pichler

Yalnızlığın Coğrafyaları / *Geogra-*
phies of Solitude, Jacquelyn Mills, 103'

Düşen Gökyüzü / *The Falling Sky*, Eryk
Rocha, Gabriela Carneiro da Cunha, 110'

Yintah, Michael Toledano, Jennifer
Wickham, Brenda Michell, 124'

11.10.2025
CUMARTESİ
Saturday

Büyümenin Yaraları / *Scars*
of Growth, Monika Grassl, Linda
Osusky, 90'

Ziyaret / *The Visit*, Ceren Bulut, 20'

Domates, Biber, Depresyon /
Tomato, Pepper, Depression, Aybüke
Avcı, 68'

Sadece Yeryüzünde / *Only on Earth*
Robin Petré, 90'

Ödül Töreni / *Award Ceremony*

Fethi Kayaalp Büyük Ödülü'nü
Kazanan Belgeselin Gösterimi
Screening of the Fethi Kayaalp Grand
Award Winner documentary

FİLM DİZİNİ

#NOFILTER ... 85

Adidas: Gerçekliğin Sahibi ... 61

Altlarından Nehirler Akan ... 40

Araştırmacı ... 59

Artık Yağmurlar Bizi Mutlu Etmiyor ... 73

Ateşkes ... 65

Bir Garip Rüya Rengi ... 74

Biz Burada Yaşıyoruz ... 66

Büyümenin Yaraları ... 62

Cehennem Ağacı ... 49

Coriolis Etkisi ... 39

Dantel İlişkileri ... 35

Değişen Referans Noktaları ... 41

Demir Kabuk ... 53

DIN 18035 ... 64

Domates, Biber, Depresyon ... 42

Döngü ... 44

Düşen Gökyüzü ... 32

Gazze'den Titreşimler ... 76

Hayalet Deniz ... 70

Hidrojen - Devrim ya da İllüzyon? ... 60

İsmimi Yaz ... 51

Kanser Sokağı ... 58

Karanlıkta Dersler ... 82

Kaz Midyesi ... 37

Köken ... 48

Küçük Buluntular ... 72

Küllerinden ... 63

Mānthōûr Bayrūt ... 82

Memleketime Bir Şarkı ... 36

Muzaffer ... 69

Paralel Akımlar ... 68

Sadece Yeryüzünde ... 44

Seva ... 71

Son Damla ... 67

Süveyş'in Ötesinde: Değişen Akdeniz ... 52

Suyun İzinde ... 81

Tahribat: Kuşlar Sulak Alana Dönerken ... 75

Toprak Dokuyanlar ... 83

Uzaklaşan Kasaba ... 38

Yakut Avcıları ... 54

Yalnızlığın Coğrafyaları ... 34

Yarına Balık Var mı?

Yintah ... 33

Ziyaret ... 50

FİLM DİZİNİ

#NOFILTER ... 85

A Song for My Land ... 36

A Strange Colour of Dream ... 74

Adidas Owns the Reality ... 61

Along the Water ... 81

An Iron Crust ... 53

As Birds Return to Wetland: Devastation ... 75

Beneath Which Rivers Flow ... 40

Beyond Suez: The Changing Mediterranean ... 52

Bloodline ... 48

Cancer Alley ... 58

Ceasefire ... 65

DIN 18035 ... 64

From the Ashes ... 63

Geographies of Solitude ... 34

Ghost Sea ... 71

Hydrogen - Revolution or Illusion? ... 60

Is There Fish for Tomorrow?

Lace Relations ... 35

Lessons of Darkness ... 80

Mānthōûr Bayrūt ... 82

Muzaffer ... 69

Only on Earth ... 44

Percebes ... 37

Rains Don't Make Us Happy Anymore ... 73

Ruby Hunters ... 54

Scars of Growth ... 62

Seva/Together ... 71

Shifting Baselines....41

Small Finds ... 72

The Coriolis Effect ... 39

The Cycle ... 43

The Earth Weavers ... 83

The Falling Sky ... 32

The Last Straw ... 67

The Parallel Currents ... 68

The Researcher ... 59

The Town That Drove Away ... 38

The Tree of Hell ... 49

The Visit ... 50

Tomato, Pepper, Depression ... 42

Vibrations from Gaza ... 76

We Live Here ... 66

Write My Name ... 51

Yintah ... 33

